

Міністерство освіти і науки України

Модельна навчальна програма
«Польська мова. 5-9 класи (з навчанням польською мовою)»
для закладів загальної середньої освіти

(укл. Іванова М.С.)

«Рекомендовано Міністерством освіти і науки України»
(наказ Міністерства освіти і науки України від 12.07.2021 № 795)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Останнім часом в Україні відбуваються соціально-економічні, суспільно-політичні, екологічні, демографічні зміни. Сучасне українське суспільство будується на засадах гуманізму, свободи і соціальної справедливості, виникає необхідність виховання особистості, якій притаманні відданість справі, зміцнення державності, усвідомлення свого громадянського обов'язку, національних і загальнолюдських цінностей та активна громадянська позиція.

Входження України в європейський і світовий освітній простір вимагає проведення модернізації змісту освіти в контексті її відповідності сучасним потребам. Передусім вагомим значення набуває середня освіта центральна ланка в освітній системі будь-якої країни та основа для успішного здобуття освіти наступних рівнів і самоосвіти упродовж усього життя.

Зокрема, у Рекомендаціях Європарламенту та Ради ЄС визначені навички та вміння, які є важливими для досягнення компетентностей: критичного мислення; творчості; ініціативності; вміння розв'язувати проблеми, приймати рішення, конструктивно керувати емоціями, співпрацювати в команді.

Вивчення польської мови як рідної у загальноосвітніх навчальних закладах з польською мовою навчання сприяє процесу формування нового гуманістичного світогляду європейця, а також формуванню його моральних та естетичних якостей, сприяє вихованню в громадянині України поваги до традицій польського народу та толерантності до звичаїв інших народів.

Знання мови має бути достатнім для того, щоб учень міг успішно і якнайповніше реалізуватися у житті, встановлювати міжособистісні контакти, розвиватися як конкурентно-спроможна, креативна, всебічно розвинена та повноцінна особистість, що уміє адаптуватися до швидкого і змінного темпу сучасного життя.

Саме на розв'язання цих завдань спрямована програма, що розроблена для шкіл з польською мовою навчання і укладена на основі Закону України «Про загальну середню освіту», Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти із урахуванням Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти.

Програму розроблено на основі дидактичних та лінгводидактичних принципів:

- 1) наступності між початковою й основною ланками, між класами основної школи, між основною та старшою ланками школи;
- 2) практичної спрямованості та комунікативної орієнтації навчання;
- 3) доступності і системності навчального матеріалу, а також специфіки оволодіння учнями польською мовою;
- 4) здоров'язбережувального, зокрема дозування навчального матеріалу і його підпорядкованості віковим категоріям учнів;
- 5) міжпредметних зв'язків;
- 6) демократизації та гуманізації навчання, народознавчого спрямування процесу оволодіння мовою.

Мета вивчення польської мови у загальноосвітніх закладах з польською мовою навчання полягає у створенні оптимальних умов для формування духовно багатой особистості, яка володіє уміньми та навичками вільно, комунікативно і доцільно використовувати виражальні засоби польської мови в усіх видах мовленнєвої діяльності, розширювати культурно-пізнавальні інтереси, самонавчатись та самовдосконалюватись, орієнтуватись в інформаційному просторі.

Відповідно до поставленої мети **головними завданнями** щодо викладання польської мови є:

- * виховання стійкої мотивації до вивчення польської мови;
- * вироблення компетенцій комунікативно виправдано використовувати засоби мови в різних життєвих ситуаціях;
- * формування мовних умінь і навичок через засвоєння норм польської літературної мови, її виражальних засобів;
- * збагачення словникового запасу;
- * вироблення вміння сприймати мову як естетичну цінність;
- * формування гуманістичного світогляду, громадянської позиції, духовного світу учнів на основі засвоєння через мову національних та загальнолюдських цінностей.

Наявність у змісті програми теоретичних відомостей про мову та мовлення сприяє виконанню зазначених завдань.

Згідно з концептуальними засадами, метою і завданнями курсу, в програмі визначено зміст навчання польської мови для 5, 6, 7, 8 та 9 класів разом із вимогами до рівня загальноосвітньої підготовки учнів зазначених класів, який структуровано за чотирма взаємопов'язаними лініями: мовленнєвою, мовною, соціокультурною та діяльнісною. Програма передбачає також вирішення наступних завдань:

- 1) імплементація компетентнісного підходу;
- 2) активізація міжпредметних зв'язків;
- 3) доцільність та вироблення ключових компетентностей.

Запровадження компетентнісного підходу здійснюватиметься через методику наскрізних тем, що є соціально значущими і важливими як в освітньому процесі, так і в сучасному суспільстві, а саме:

- 1) здоров'я і безпеки;
- 2) громадянської відповідальності;
- 3) підприємливості і фінансової грамотності;
- 4) сталого розвитку та екологічної грамотності.

Учасники навчально-виховного процесу свою діяльність будують у контексті українсько-польської двомовності. Одним із чинників цього явища є мовне оточення, оскільки учні поза межами школи знаходяться в україномовному середовищі. Це сприяє підвищенню мотивації до вивчення польської мови і слугує своєрідним показником мовної та комунікативної компетентності.

Згідно з концептуальними засадами, метою і завданнями курсу у програмі визначено зміст навчання польської мови для 5, 6, 7, 8 та 9 класів разом з

вимогами до рівня загальноосвітньої підготовки учнів зазначених класів, який структуровано за чотирма взаємозв'язаними лініями: мовленнєвою, мовною, соціокультурною та діяльнісною.

Відповідно до Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти **мовленнєва лінія** забезпечує вироблення й удосконалення вмінь і навичок в усіх видах мовленнєвої діяльності (аудіюванні, читанні, говорінні, письмі); **мовна лінія** засвоєння системних знань про мову; **соціокультурна лінія** засвоєння загальнолюдських цінностей, що сприяють культурному розвитку учнів; **діяльнісна (стратегічна) лінія** формування загальнонавчальних умінь та навичок, які визначають мовленнєву діяльність, соціально-комунікативну поведінку учнів і є спрямовані на розв'язання навчальних завдань і життєвих проблем. Зазначені лінії у комплексі охоплюють усі ключові й предметні компетентності.

Дві змістові лінії (мовленнєва і мовна) є основними, що визначають безпосередній предмет навчання, його структуру, супроводжуються вимогами до рівня загальноосвітньої підготовки учнів, кількістю годин, що виділяється на їх засвоєння, а дві інші (соціокультурна і діяльнісна) є засобом досягнення основної освітньої мети. Вимоги до соціокультурної і діяльнісної змістових ліній мають загальний характер, що підпорядковується освітнім завданням перших двох змістових ліній, тому їх виконання здійснюється опосередковано, через вимоги до засвоєння мовленнєвого та мовного компонентів змісту програми.

Основне призначення мовленнєвої змістової лінії полягає у визначенні змісту роботи щодо формування в учнів комунікативної компетенції, суть якої розкривається у формулюванні мети курсу. Комунікативний блок програми презентує функціональний підхід до мовлення у єдності чотирьох його складових аудіювання, читання, говоріння, письма. Робота над мовною теорією, формування знань та вмінь з мови підпорядковується інтересам розвитку мовлення. Тому зміст програмового матеріалу у кожному класі розпочинається мовленнєвою змістовою лінією. У неї включено також відомості про мовлення та перелік основних видів робіт за кожним із видів мовленнєвої діяльності. Мовленнєва змістова лінія реалізується комплексно, інтегровано і передбачає взаємопов'язаний гармонійний розвиток умінь і навичок учнів у чотирьох видах мовленнєвої діяльності. Її зміст викладається за принципом структурної системності, який передбачає поступове ускладнення і поглиблення мовленнєвознавчих понять, формування вмінь в усіх видах мовленнєвої діяльності. Її реалізація змісту мовленнєвої лінії здійснюється не лише на спеціальних уроках розвитку мовлення, але й на інших уроках, тому зміст і результати навчання аудіювання, читання, говоріння і письма подано окремими блоками. При чому слід зазначити, що серед вимог до рівня загальноосвітньої підготовки учнів переважають ті, які стосуються застосування знань на практиці. Більшу увагу приділено вдосконаленню змісту, структури та мовного оформлення усних і письмових висловлювань учнів, використання ділових паперів і навчального матеріалу для перекладу.

Мовна змістова лінія містить актуальні питання функціонування польської мови, теоретичні відомості про її систему, рівні й аспекти, ключові поняття фонетики й орфографії, лексикології і фразеології, будови слова і словотвору, морфології, синтаксису і пунктуації. Навчальний матеріал мовної змістової лінії структуровано таким чином, щоб упродовж навчання від 5 до 9 класу учні засвоїли весь курс польської мови системою. Обсяг теоретичних відомостей подано у відповідності до курсу вивчення польської мови як рідної.

Із метою оптимізації засвоєння правописних знань та умінь у 5 класі разом із вивченням фонетики, орфоєпії, графіки, орфографії запропоновано вивчення будови слова та словотвору. А з метою дозування навчального матеріалу вивчення лексикології та фразеології, що заплановано у 6 класі. Також достатню увагу приділено до стилістичних можливостей мовних одиниць різних рівнів.

Особливе місце посідають завдання з культури мовлення, перекладу, словникова робота, використання міжпредметних зв'язків. Найпоширенішими з них є зв'язки курсу мови з літературою, історією, образотворчим мистецтвом. Опора на вже відомі учням поняття дає змогу глибше усвідомити навчальний матеріал.

Соціокультурна змістова лінія уособлює один із основних концептуальних підходів до мовної освіти. Її змістове наповнення здійснюється на основі вимог Державного стандарту та у відповідності з основними сферами використання мови: особистісної, суспільної, освітньо-професійної, а також реалізується у відповідному розділі програми, де її зміст представлено у вигляді певної проблематики. Ця змістова лінія ґрунтується на суспільній та культурноносній функціях мови і містить відомості, які розкривають феномен людини, людства, національно-культурну специфіку. Важливим напрямком цієї роботи є стимулювання зацікавленості культурою народу, уміння оцінювання її багатства, виховання толерантного ставлення до людей іншої національності, свідомого бажання вивчати мову. Проблематика змісту соціокультурної лінії поширена з урахуванням запитів сучасних школярів. Соціокультурна лінія реалізується на основі текстів відповідної тематики та завдань до них, що використовується як дидактичний матеріал мовленнєвої та мовної змістових ліній. Окремо не виділяються години на реалізацію цієї змістової лінії.

Діяльнісна змістова лінія становить багатомірну систему найважливіших інтелектуальних умінь і навичок, що необхідні для формування загальної культури учнів, їхньої готовності до пізнавальної та творчої діяльності, самовдосконалення. Перелік загальнонавчальних умінь та навичок в узагальненому вигляді подано наприкінці змістової частини кожного класу. Актуальним та пріоритетним залишається оволодіння стратегією успішної мовленнєвої діяльності.

Упровадження компетентнісного підходу при викладанні мови зумовлює використання завдань та умінь, які учні зможуть набути при самостійному вивченні цього предмету. А також навчитись застосовувати знання у нетипових ситуаціях, розв'язувати завдання, що пов'язані з власною життєдіяльністю, формулювати оцінні судження, виявляти ставлення до світу.

Самооцінювання є невід'ємним умінням сучасної людини в процесі пізнання і самопізнання та альтернативним способом оцінки досягнень учнів. Його найважливішою метою є підвищення учнівської здатності до саморефлексії, що сприяє зростанню питомої ваги самостійності в організації процесу навчання (самонавчання).

Визначаючи нові цілі, зміст і методи навчання, програма сприяє реформі середньої освіти в галузі викладання мови, згідно з рекомендаціями Ради Європи. Програма не обмежує самостійності і творчої ініціативи вчителя, передбачає гнучкість у відборі та розподілі навчального матеріалу відповідно до потреб учнів та обраних засобів навчання (навчально-методичних комплексів, підручників, посібників, аудіо-, відео матеріалів тощо).

У програмі подано орієнтовний розподіл навчального часу для засвоєння матеріалу мовленнєвої, мовної змістових ліній, повторення вивченого, резервні години. Вчитель у разі потреби може вносити необхідні корективи.

| 5 КЛАС 105 год на рік, 3 години на тиждень (4 години — додатково) | | |
|--|--|--|
| Очікувані результати навчання | Пропонований зміст інтегрованого курсу | Види навчальної діяльності |
| I. ВИВЧЕННЯ МОВИ | | |
| <p>чує і розуміє фактичний зміст прочитаного тексту; відповідає на питання про зміст після одного слухання;</p> <p>формулює тему і основну думку тексту, складає питання до текст, пояснює сформульовану тему і основну думку, пояснює окремі слова і ситуації в тексті.</p> <p>виразно читає знайомий текст з відповідною інтонацією;</p> <p>розуміє зміст, відповідає на питання стосовно тексту, виділяє в тексті монолог і діалог</p> <p>визначає тему, основну думку, складає питання до тексту;</p> <p>формулює тему, пояснює основну думку, висловлює свою оцінку тексту.</p> <p>точно розповідає художній текст, представляє тематику і основну думку тексту, висловлює своє ставлення до змісту;</p> <p>визначає структуру розмовної ситуації;</p> <p>складає діалог, дотримуючись стандартів етики мовного спілкування.</p> <p>складає розгорнуте висловлення на тему запропонованої ситуації,</p> | <p>Загальні комунікаційні та мовні новини.</p> <p>Комунікаційні ситуації: тема, одержувач, місце, призначення.</p> <p>Види лінгвістичної освіти: (аудіювання, читання, мова, письмо).</p> <p>Монолог і діалог; розмовна та письмова мова.</p> <p>Загальні принципи мовного спілкування.</p> <p>Етикет висловлювання.</p> | <p>Види робіт</p> <p>Слухання: прослуховування та розуміння художнього тексту (обсяг тексту: 400–500 слів; час прослуховування 4–5 хвилин).</p> <p>Читання: читання вголос і розуміння художнього тексту.</p> <p>Мовлення: стислий переказ художнього тексту наративного характеру, та складання діалогів щодо комунікаційної ситуації. Усний стислий переказ у вигляді оповідання.</p> <p>Письмо: Докладний переказ художнього тексту в вигляді оповідання. Диктант.</p> |

| | | |
|--|--|--|
| <p>підпорядковуючи тему та головну думку, враховуючи мету і одержувача. чітко переказує художній текст за самостійно складеним планом, максимально зберігаючи авторські мовні засоби; вдосконалює написаний текст. правильно пише слова.</p> | | |
|--|--|--|

| | | |
|---|--|---|
| <p>отримує фактичний зміст тексту, його сумісність з "я", характеристики мовної коректності;</p> <p>знаходить в тексті особливості мовної коректності, перераховує їх, наводить приклади. читає добре відомий (вголос і про себе) художній текст; Пояснює відповідність правилам мовної коректності. точно розповідає художній текст, зберігаючи характеристики авторської мови; знаходить недоліки у своєму мовленні та інших, виправляє їх, пояснює свою думку; розігрує діалог, доповнюючи його числами від 1 - 2, репліками, зберігаючи при цьому характеристики мовної правильності; складає діалог, доповнюючи його 6-7 репліками запропонованої ситуації з урахуванням логіки, порядку і точності мови, використовуючи різні наукові засоби. узагальнює наративний художній текст на основі самоупорядкованого плану, зберігаючи абзаци, відтворюючи тему і мікротеми; правильно пише слова.</p> | <p>Особливості мовної правильності.</p> <p>Мовні помилки, повторення слів, неправильне використання слів і лінгвістичних фраз, одноманітність побудови речень.</p> | <p>Види робіт</p> <p>Слухання: прослуховування і розуміння наративного художнього тексту (обсяг тексту 400–500 слів, час прослуховування 4–5 хв).</p> <p>Читання: читання та розуміння художнього тексту.</p> <p>Мовлення: докладний стислий переказ художнього тексту;</p> <p>складання відігравання діалогу на запропоновану тему.</p> <p>Письмо: стислий переказ наративного художнього тексту;</p> <p>Диктант.</p> |
|---|--|---|

| | | |
|--|--|--|
| <p>сприймає науково-популярний текст на слух; формулює тему і головну думку; розрізняє мікротеми в тексті та обґрунтовує їх сумісність з темою.</p> <p>читання тексту, дотримуючись правил інтонації; розпізнає невідомі слова і пояснює їх значення за допомогою словника або контексту; визначає тематику і мікротеми тексту, знаходить тематичні абзаци; аналізує назву, її відповідність до теми і основної думки; обґрунтовує тематику і головну думку тексту; знаходить у тексті міри узгодженості та обґрунтовує ціль їх використання; читає текст, розрізняє логічно завершені частини; дізнатися про засоби узгодженості речень у частинах тексту та частинах тексту; складає запитань до логічних частин тексту; розрізняє тематичні абзаци; вкладає рамковий план, що відображає тематику і мікротопію тексту; зв'язок мікротопії в тексті. точно перераховує текст за самостійно впорядкованим планом;</p> | <p>Текст, його основні риси; поділ тексту на абзаци; план готового тексту.</p> <p>Тема, мікротема основна думка про текст. Міри узгодженості речень і мікротеми в тексті (повторення і поглиблення повідомлень).</p> | <p>Види робіт Слухання: прослуховування і розуміння науково популярних текстів (обсяг тексту 300-400 слів, час прослуховування 3-4 хв).</p> <p>Читання: читання вголос і розуміння художніх текстів; читання і розуміння (мовчки) науково популярних текстів.</p> <p>Мовлення: детальний переказ наративного художнього тексту (про подію в житті);</p> <p>складання діалогів відповідно до ситуації та загального змісту;</p> |
|--|--|--|

| | | |
|--|--|---|
| <p>пояснює тему, головну думку, зберігаючи авторське мовлення та пояснюючи стосунок автора допредставлених подій;</p> <p>складає діалог до даного початку і загального змісту, дотримуючись правил розмови та мовного етикету;</p> <p>складає діалог, додає інформацію до прочитаних текстів з власного досвіду;</p> <p>підтримує діалог в звичайній розмові;</p> <p>складає розповідь згідно самостійно складеного плану, підпорядковує вибір фактів і мовних засобів згідно заданій темі та головній думці;</p> <p>оцінює висловлення колеги (згідно плану)</p> <p>вказує на помилки;</p> <p>пояснює свою оцінку щодо висловлення;</p> <p>узагальнює нарративний художній текст на основі самоупорядкованого плану, зберігаючи абзаци, відтворюючи суб'єкт і мікротопію;</p> <p>у переказі зберігає авторську мову та повідомляє про ставлення автора до представлених подій;</p> <p>вдосконалює текст;</p> <p>складає нарративний текст на основі власного досвіду, використовуючи засоби узгодженості між реченнями;</p> | | <p>розвиток нарративу на основі власного досвіду;</p> <p>усна оцінка щодо висловлення колеги.</p> <p>Письмо: стислий переказ тексту нарративного художнього тексту;</p> <p>написання нарративу на основі власного досвіду.</p> |
|--|--|---|

| | | |
|---|--|----------|
| <p>підпорядковує зміст і мовні засоби, необхідних для розвитку предмета і основної думки; висловлює своє ставлення до представлених подій; вдосконалює текст.</p> | | |
| <p align="center">Міжпредметні зв'язки</p> <p>художні твори (оповідання), роль елементів опису природи, тварин (на основі опрацьованих робіт) в розгорнені теми і основної думки; мовленнєві засоби виразного висловлення, розгляд поведінки літературних героїв (література); усний опис картин із зображенням ландшафту, тварин (живопис). Слова з префіксами і суфіксами емоційного забарвлення в літературних творах (літературі).</p> | | |
| <p align="center">II. Знання про мову Вступ</p> | | |
| <p>розуміє роль мови в житті людини і в суспільстві; підтверджує тезу «Мова найважливіший засіб спілкування і пізнання світу».</p> | <p>Мова як найважливіший засіб спілкування</p> | <p>.</p> |
| <p align="center">Повторення та доповнення матеріалу з молодших класів</p> | | |
| <p>розпізнає іменник, визначає характеристики живих і неживих іменників; наводить приклади власних іменників, пояснює їх написання; правильно пише власні назви.</p> <p>розпізнає прикметники в реченні; розпізнає рід, число, відмінок прикметника.</p> <p>розпізнає дієслово; визначає його роль у реченні; наводить приклади дієслів у реченні;</p> | <p>Частини мови. Іменники особові та безособові. Велика літера в іменниках.</p> <p>Прикметник. Рід, число, відмінки.</p> <p>Дієслово. Його роль в реченні. Написання не з дієсловами.</p> | |

| | | |
|---|---|--|
| <p>пояснює написання дієслова часткою не в тексті.</p> <p>розпізнає сполучники; будує речення зі сполучниками; пояснює вживання розділових знаків зі сполучником.</p> <p>розпізнає в тексті особисті займенники; використовує особисті займенники при відмінюванні дієслова.</p> <p>розпізнає прийменники в тексті; розрізняє сполучники і прийменники; написання прийменників зі словами.</p> <p>розпізнає прислівники; ставить питання до прислівника; згадує написання найчастіше вживаних прислівників; розпізнає подані частини мови, називає їх граматичні ознаки; визначає їх роль в реченні; вміло використовує дані частини мови у власних висловленнях.</p> <p>знаходить та виправляє орфографічні помилки; користується орфографічним словником.</p> | <p>Сполучник. Вживання сполучників: <i>i, a, ale, lecz, lub</i>. Розділові знаки.</p> <p>Займенник. Особові займенники.</p> <p>Прийменник. Написання прийменників.</p> <p>Прислівник.</p> <p>Числівник. Частка. Вигук.</p> <p>Орфографія. Повторення написання <i>ó–u, rz–ź, j–i</i>.</p> | |
|---|---|--|

| Синтаксис і пунктуація | | |
|--|--|--|
| <p>відрізняє словосполучення; розрізняє головні і залежні слова; самостійно складає словосполучення; розпізнає частини мови у словосполученнях; коректно використовує словосполучення .</p> <p>розрізняє і перетворює висловлення;</p> <p>знаходить безприсудкові речення в тексті; застосовує відповідну інтонацію та акцент для різних речень; складає прості речення різного характеру; правильно розставляє розділові знаки в кінці розповідних, питльних та наказових речень.</p> | <p>Словосполучення.</p> <p>Головні та залежні слова.</p> <p>Висловлення. Речення. Безприсудкові речення. Види речень згідно мети висловлення.</p> <p>Пунктуація. Розділові знаки в кінці речень.</p> | |
| <p>знаходить підмет, присудок, додаток, обставину, означення; підкреслює головні і другорядні члени речення; вживає розвинені та нерозвинені речення, використовує звичайну та змінену послідовність, заочно від сенсу речення.</p> | <p>Головні та другорядні члени речення.</p> <p>Розвинені та нерозвинені речення. Порядок слів в реченні.</p> <p>Пунктуація. Тире між підметом і присудком.</p> | |
| <p>впізнає однорідні члени речення; вміє ставити кому між однорідними членами речення поєднані безсполучниково, а також</p> | <p>Речення з однорідними членами речення. Кома з однорідними членами речення (безсполучникові або зі сполучниками i, a, ale,</p> | |

| | | |
|--|--|--|
| <p>різними сполучниками і, а, ale, lecz; дотримується відповідної інтонації в реченні зоднорідними членами; будує речення з однорідними та узагальнюючими словами; використовує речення з однорідними членами речення в усних і письмових висловленнях.</p> | <p>lecz, котрі не повторюються). Узагальнюючі слова.</p> <p>Пунктуація. Розділові знаки в реченнях з однорідними членами речення.</p> | |
| <p>відрізняє вигук в реченні; здатен поставити розділові знаки з вигуком; складає речення з вигуком; вигук в художній та повсякденній мові; вживає правильну інтонацію при вигуку; розрізняє прості та складні речення; коректно розставляє розділові знаки в складних реченнях; будує складні речення; здатен читати з правильною інтонацією; використовує в висловленні сполучникові та безсполучникові складні речення.</p> | <p>Вигук. Пунктуація. Розділові знаки з вигуком, вставні слова. Прості та складні речення.</p> <p>Пунктуація. Розділові знаки в складному реченні.</p> | |
| <p>визначає слова автора та пряму мову; обґрунтовує розділові знаки при прямій мові; дотримується правильної інтонації при прямій мові; вживає речення з прямою мовою; вміє записувати діалог; інтонаційно коректно читає текст з діалогом; використовує діалог в</p> | <p>Пряма мова. Діалог. Пунктуація. Розділові знаки в прямій мові та діалозі.</p> | |

| | | |
|--|--|--|
| свому висловленні. перевіряє свої знання про синтаксис та розділові знаки. | | |
| Фонетика і орфографія | | |
| вміє правильно читати буквосполучення; знає алфавіт; відрізняє звуки і літери; користується орфографічним словником; вміє писати слова з <i>q</i> <i>ę</i> , <i>en</i> , <i>et</i> , <i>on</i> , <i>ot</i> . розрізняє голосні і приголосні; правильно вимовляє носові голосні та правильно їх записує; відрізняє м'які та тверді приголосні, вказує пом'якшення на письмі літерою <i>i</i> ; розрізняє дзвінки та глухі приголосні, правильно позначає їх на письмі; описує звуки. | Звуки і літери. Алфавіт. Звуки. Голосні. Приголосні. | |
| правильно підкреслює польські слова і слова іноземного походження; звертає увагу на акцент в польській та українській мовах. | Наголос в польській мові. | |
| ділить слово на склади; правильно переносить слова. | Склад. Орфографія. Перенос слів. | |
| правильно пише слова; пояснює правила написання. вміє писати найважливіші вийнятки; користується ортогрфічним словником. перевіряє свої знання про | Написання слів з ó–u Написання слів з rz–ż Написання слів з j–i Написання слів з ch–h | |

| | | |
|--|---|--|
| фонетику та ортографію. | | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: Звертатися до пов'язаних слів українською мовою, якщо є сумніви щодо правопису <i>ó–u, rz–ż</i>, гугу (<i>literatura</i>).</p> | | |
| Словниковий запас | | |
| <p>використовує слова відповідно до їх значення; використовує слова в переносному значенні; правильно вживає багатозначні слова і слова в буквальному та переносному значенні; пояснює граматичне значення слів; розписує значення багатозначних слів. рознізняє омоніми та багатозначні слова; використовує синоніми в тексті, щоб уникнути повторень; використовує синоніми для більш виразного висловлення; використовує антонім для досягнення контрасту в мові. знайомиться з пояснювальним словником, словником близькозначних слів, антонімів; отримує потрібну інформацію; перевіряє знання словникового запасу.</p> | <p>Однозначні та багатозначні слова. Буквальне і переносне значення слів.</p> <p>Омоніми. Синоніми.</p> <p>Антоніми.</p> <p>Словники.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: Література: порівняння, епітети, синоніми, прислів'я</p> | | |
| Будова слова. Утворення слів і правопис | | |
| рознізняє частини слова; | Значення частинок слова. | |

| | | |
|---|--|--|
| <p>знаходить кінцівки; будує ряд споріднених слів; уникає мовних помилок, пов'язаних з використанням споріднених слів у невеликому тексті; пояснює написання на основі правил чергування голосних в корені; визначає загальне лексичне значення кореня. створює нові слова з використанням префіксів і суфіксів; застосовує орфографічні норми для написання префіксів і суфіксів; знаходить і виправляє орфографічні помилки застосовуючи вивчені правила; використовує складені слова. перевіряє свої знання на тему творення слів та орфографії.</p> | <p>Корінь.</p> <p>Споріднені слова.</p> <p>Чергування голосних в корені.</p> <p>Суфікс.</p> <p>Написання суфіксів – <i>ck(i), -sk(i), -dzk(i).</i></p> <p>Написання префіксів z–, s–, ś–.</p> <p>Складені слова.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: література: пестливо зменшувальні слова і згрубшення в народній творчості.</p> | | |
| <p>Морфологія і орфографія. Іменник</p> | | |
| <p>впізнає іменник, визначає його граматичні ознаки; визначає його роль в реченні;</p> <p>розрізняє живі і неживі іменники, ставить до них питання;</p> <p>знаходить особові і неособові іменники. використовує велику літеру у власних назвах; розрізняє власні та загальні іменники.</p> | <p>Іменник як частина мови, граматичні ознаки, роль іменника в реченні.</p> <p>Живі та неживі іменники.</p> <p>Особові та неособові іменники.</p> <p>Розділові знаки. Велика літера у власних іменниках. Власні імена, написання в</p> | |

| | | |
|---|--|--|
| | лапках. | |
| погоджує іменники з прикметниками, займенниками, дієсловами минулого часу; вміє визначати рід іменника в тексті; спостерігає взаємозалежність категорії, чоловічого роду та числа; використовує іменники відповідно до роду та числа. спостерігає залежність числа, роду і відмінка прикметника від іменника. визначає відмінок і відміну іменника; правильно використовує складні форми іменника, у випадках сумнівів використовує словник для перевірки орфографії та інші посібники; правильно пише іменники з часткою не; | Рід іменника. Число іменника. Зв'язок іменника з прикметником. Відмінювання іменників. Важливі особливості в відмінювання іменників. Написання частки не з іменниками. Орфографія. Написання закінчень іменників. Написання частки не з іменниками. | |
| Узагальнюючий урок в кінці I і II семестру | | |

II. Соціокультурна навчальна лінія

Рідний край і мова. Я поляк і родом з Європи. Хто ти?

Я радий жити тут. Мій будинок. Пізнаємо чуже, але любимо своє.

Герб та прапор - чим вони є для нашої нації. День Незалежності. Конституція 3 травня.

Міста Польщі та України. Київ - столиця України. Столиця Польщі - Варшава.

Які види мистецтва ви знаєте? Кожне поле має щось своє чудове.

Улюблена книга.

Музичні уподобання.

Ми граємо в театр. Головне - мати можливість використовувати свою уяву. Чим займаються художники?

Мій Святвечір. Ви святкуєте Святвечір?

Великоднє ягня. Воскресіння.

Я в сім'ї. Робота та обов'язки членів сім'ї. Для вас, мамо ... Мій тато.

Моє серце для бабусі і дідуся.
Школа, школа, мій другий дім.
Квіти для ВЧИТЕЛІВ.
"Єдиний у світі". Ви друг? Можливо, ти не ангел.
Професія для людини. Ким хочу стати ...
Як я дбаю про себе?
Мій улюблений вихованець. Збережемо навколишнє середовище.

Учень/учениця:

представляє та обґрунтовує власну думку, дотримуючись правил ввічливості;
починає розмову, і бере активну участь у розмові на тему, пов'язану з життям,
читанням, фільмами тощо,
формулює чіткі питання для отримання конкретної інформації;
вільно, упорядковано говорить про повсякденне життя, читання та кінофільми,
уникаючи повторень;
будує послідовні висловлювання з точки зору спостерігача та учасника подій;
підтримує висловлювання невербальними засобами: мімікою та жестами.

IV. Практична змістова лінія

Учень/учениця:

дотримується гігієни навчання;
самостійно визначає графік роботи з урахуванням ступеня складності предмета;
розуміє доручене вчителем завдання і діє відповідно;
отримує, розуміє, засвоює наукову інформацію та відтворює її на прохання
вчителя;
за безпосередньої допомоги вчителя він встановлює стратегію власної
пізнавальної діяльності: мотив, мета та завдання навчальної роботи, планує
основні етапи виконання, контролює курс, підбирає відповідні заходи для
виконання завдань;
використовує найбільш раціональні методи, запропоновані вчителем;
виконує розумові операції, аналіз, синтез, порівняння;
освоює обрані форми систематизації та узагальнення наукового матеріалу;
засвоює різні форми та методи перевірки знань;
порівнює досягнення з поставленими цілями;
оцінює якість виконаної роботи (власної та роботи колеги);
вчиться працювати самостійно, в парі та в групі, допомагаючи одне одному ..
знайомий зі змістом підручника;
самостійно вникає в його зміст;
відповідає на запитання у підручнику;
виконує вправи, наведені в підручнику;
використовує схеми, таблиці, інструкції та додатки;
вміє користуватися енциклопедіями, словниками та іншими джерелами знань;
набуває вміння записувати необхідні цитати;
може використовувати алфавітний каталог;
вміє користуватися комп'ютером та іншими технічними засобами навчання.

6 КЛАС

122,5 годин, 3,5 щотижневих годин
(4 резервних години)

| Очікувані результати навчання | Пропонований зміст інтегрованого курсу | Види навчальної діяльності |
|--|---|--|
| I.Мовне навчання | | |
| <p>сприймає на слух невідомий текст,розуміє його фактичний зміст після першого сеансу прослуховування; виділяє основні складові комунікативної ситуації, представлена в тексті; упорядковує та обґрунтовує тему та основну думку. виразно читає знайомий текст із відповідною інтонацією;читає невідомий текст мовчки; розуміє його фактичний зміст; перелічує складові частини комунікаційної ситуації,представленої в тексті; упорядковує та обґрунтовує тему та основну думку. упорядковує запитання щодо змісту тексту; достовірно узагальнює текст, зберігаючи оригінальні засоби виразності;складає діалог із 7-8 реплік,котрий відповідає даній ситуації комунікаційній використовує в репліках інформацію з прочитаних та почутих текстів;складає усний короткий нарис із описом життєвих ситуацій</p> | <p>Мова.Мовне спілкування.</p> <p>Ситуація комунікаційна та її складові: мовний (письмовий) адресат, тема та основна думка, мета та умови спілкування (повторення та доповнення повідомлення).</p> | <p>Види робіт.</p> <p>Слухання: прослуховування та розуміння текстів, що описують ситуацію спілкування (обсяг художнього тексту 500–600 слів, час прослуховування 5–6 хвилин, об’єм текстів інших стилів 400–500 слів, час прослуховування 4–5 хвилин).</p> <p>Читання: читання, розуміння (мовчки та вголос) текстів різних стилів, що містять опис комунікативної ситуації.</p> <p>Виступ: детальне резюме художніх текстів, що описують ситуацію спілкування; складання діалогів (обмін думками) про ситуації з використанням інформації з прочитаних чи</p> |

| | | |
|---|--|--|
| <p>(або ситуацій, представлених на малюнку), важливих для викладу теми та основної ідеї; знаходить та виправляє мовні помилки у висловлюваннях. подає зміст за власним планом, зберігаючи тип і стиль тексту та оригінальні мовні засоби; удосконалює текст.</p> | | <p>почутих текстів; розповідь на основі побаченого (або на основі картини). Написання: короткий зміст розповідного тексту, що містить ситуацію спілкування.</p> |
| <p>чує фактичний зміст тексту; розпізнає та характеризує особливості тексту; розрізняє відносно окремі частини в тексті (вступ, основна частина, закінчення), визначає зв'язок між вступом та основною частиною, основною частиною та закінченням; упорядковує рамковий план тексту.</p> <p>читає з відповідною інтонацією; упорядковує детальний план прочитаного тексту; аналізує фрагменти тексту та визначає, як розширюється зміст абзацу; викладає заходи щодо узгодженості тексту. точно узагальнює текст на основі самостійно складеного детального плану, зберігаючи композиційні властивості;</p> | <p>Текст та його властивості: інформативність, узгодженість, подільність, підпорядкованість усіх елементів змісту та мовних засобів подання теми та основної ідеї (поглиблення знань).</p> <p>Композиція тексту (вступ, основна частина, закінчення). Засоби розширення змісту в тексті (практично). Послідовність речень у тексті: повторення, використання синонімів, антонімів, слів з однаковим коренем, займенників, прийменників, сполучників, лінгвістичних фраз. Детальний план готового тексту.</p> | <p>Види робіт. Прослуховування: слухання та розуміння текстів художнього та науково-популярного стилю.</p> <p>Читання: читання та розуміння науково-популярних текстів.</p> <p>Виступ:</p> |

| | | |
|--|--|--|
| <p>підпорядковує елементи змісту та мовні засоби розвитку теми та основній ідеї. представляє текст, зберігаючи зв'язність речень та частин авторського тексту; використовує власні засоби для розвитку змісту; визначає предмет та основну думку; удосконалює свій текст.</p> | | <p>детальний підсумок науково-популярного тексту на основі детального плану.</p> <p>Написання: короткий зміст розповідного тексту в науковому та популярному стилі..</p> |
| <p>визначає на слух поєднання різних типів висловлювань в одному тексті; визначає роль опису природи (інтер'єру) у тексті; робить замітки з метою збору матеріалу для есе.</p> <p>читає та визначає тип тексту та його структуру; знаходить описи інтер'єру (природи) у тексті та визначає їх роль у тексті; упорядковує детальний план тексту; робить замітки, систематизує зібраний матеріал. створює рамковий план інформації на лінгвістичні теми; будує інформацію на лінгвістичну тему, використовуючи інформацію наукового тексту; будує діалог відповідно до даної ситуації спілкування;</p> | <p>Види тверджень (повторення та розширення знань).</p> <p>Поєднання різних типів висловлювань в одному тексті. Властивості опису природи та інтер'єру. Основне джерело матеріалу для есе: спосіб збору матеріалу, систематизація матеріалу для есе. Простий план власного тексту.</p> | <p>Види робіт. Прослуховування: прослуховування та розуміння художніх текстів з елементами опису інтер'єру чи природи.</p> <p>Читання: читання та розуміння художніх текстів з елементами природи чи опису інтер'єру.</p> <p>Виступ: мовна інформація, розгляд на основі</p> |

| | | |
|---|-------------------------------|--|
| <p>приєднується до діалогу з копіями, що містять питання про інформацію про опис інтер'єру (природи); підтримує діалог, використовуючи копії, що містять відповіді про описи інтер'єру та природи; знаходить в тексті опис інтер'єру (природи); визначає мету використання опису інтер'єру (природи) у тексті; узагальнює фрагменти тексту, що містять опис інтер'єру (природи), зберігаючи оригінальні мовні засоби. узагальнює текст, зберігаючи елементи опису інтер'єру (природи) та властивості стилю; повідомляє ставлення автора до представлених подій; удосконалює написаний текст; створює рамковий план власного виступу; будує опис, використовуючи зібраний матеріал; удосконалює письмовий текст.</p> | | <p>фрагментів наукового тексту;</p> <p>організація діалогу (обміну думками), що містить опис інтер'єру (природи);</p> <p>фрагментарний реферат художнього тексту з елементами опису інтер'єру чи природи.</p> <p>Написання: короткий зміст художнього тексту розповідного характеру з елементами опису інтер'єру (натури); нарис - опис інтер'єру.</p> |
| <p>розуміє фактичний зміст публіцистичного тексту; прогнозує мікротеми та стиль тексту на основі заголовка та початку; розрізняє мікротеми; знаходить мовні засоби, характерні для</p> | <p>Стилі мовлення.</p> | <p>Види робіт. Прослуховування: слухання-розуміння журналістських текстів про поведінку людини (обсяг тексту 400–500 слів, час</p> |

| | | |
|---|--|--|
| <p>публіцистичного стилю, і обґрунтовує їх використання.</p> <p>читає текст з правильною інтонацією; обґрунтовує належність тексту до публіцистичного стилю; визначає тему та основну думку тексту, позицію автора та властивості виразу в тексті. добирає актуальні та цікаві теми для виступу; визначає одержувача та ситуацію спілкування; використовує мовні засоби відповідно до ситуації; упорядковує висловлювання за типом інформації.</p> <p>підбирає цікаву та актуальну тему до статті; збирає матеріал: спостерігає за поведінкою людей, робить конспекти, систематизує зібраний матеріал; упорядковує текст статті для газети з урахуванням композиційних, мовних та стилістичних характеристик жанру.</p> | <p>Поняття публіцистичного стилю.</p> <p>Публіцистичні жанри: інформація, газетна стаття про поведінку людини.</p> | <p>прослуховування 4–5 хвилин).</p> <p>Читання: читання-розуміння текстів публіцистичного стилю про поведінку людей.</p> <p>Виступ: інформація про події з життя класу, школи, міста.</p> <p>Написання: газетна стаття у формі роздумів про поведінку людей.</p> |
| <p>розуміє текст інструкції та виконує зазначені дії, дотримуючись послідовності, зазначеної в тексті.</p> | <p>Концепція офісно-канцелярського стилю.</p> | <p>Види робіт. Прослуховування: прослуховування та розуміння офісних стилів, включаючи інструкції.</p> |

| | | |
|---|---|--|
| <p>визначає структуру оголошення; пише оголошення на задану тему. перекладає речення, діалоги, невеликі розповідні частини та роздуми з української мови, використовуючи словники.</p> | <p>Папери: оголошення, інструкція.</p> | <p>Письмо: оголошення. Переклад речень, діалогів, невеликих розповідних текстів з елементами опису кімнати чи природи, роздуми з української мови.</p> |
| <p align="center">Міжпредметні зв'язки.</p> <p>Опис інтер'єру в літературному творі, усні характеристики літературного героя, роздуми про поведінку літературних героїв, засоби побудови зображального художнього тексту (література); розповідання текстів наукового стилю, побудова таких відповідей, як описові характеристики, визначення, розгляд шкільних предметів (історія, біологія, географія); усний опис художніх творів із зображенням інтер'єрів, усний переказ на основі жанрового образу (живопис, малюнки).</p> | | |
| <p align="center">II. Знання про мову</p> | | |
| <p>знає про багатство польської мови; обґрунтовує тезу про багатство польської мови.</p> | <p>Багатство польської мови.</p> | |
| <p align="center">Повторення матеріалу з молодших класів</p> | | |
| <p>розпізнає одиничні та складні речення. Може ставити розділові знаки в одному реченні; може ставити розділові знаки в самотійному мовленні перед і після слів автора; розпізнає частини мови, визначає особливості вивчених частин мови, будує різні форми частин мови, правильно їх використовує у своїх висловлюваннях.</p> | <p>Частина мови. Речення. Терміни речення. Окличні речення. Одномісне та складнопідрядне речення. Самотійне мовлення. Діалог. Розділові знаки.</p> | |
| <p align="center">Лексика та фразеологія</p> | | |
| <p>розрізняє загальноживані слова та терміни; розрізняє неологізми та</p> | <p>Іноземні та рідні слова. Архаїзми, неологізми. Поширені слова та</p> | |

| | | |
|--|---|--|
| <p>архаїзми в тексті; знаходить у тексті діалектизми та архаїзми; користується словником іноземних слів; користується фразеологічним словником; використовує ідіоми у висловлюваннях, перекладає їх;</p> <p>використовує в тексті неологізми та архаїзми, знає їх значення; знаходить у тексті прислів'я, афоризми, зрозуміти їх; визначає мету їх використання у висловлюваннях; сам використовує прислів'я та афоризми у своїх висловлюваннях заради наочності та комунікативної яскравості.</p> | <p>професіоналізм. Терміни. Діалектизми. Знайомство зі словником іноземних слів. Правопис слів іншомовного походження. Поняття фразеологічних зв'язків. Джерела фразеологізмів. Перелік окремих фразеологічних сполук польською та українською мовами. Ознайомлення з фразеологічним словником. Прислів'я, афоризми, золоті думки як фразеологічні взаємозв'язки.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки. Діалектизми, архаїзми. Неологізми, фразеологізми в літературних творах; терміни (література, історія, математика тощо).</p> | | |
| <p>Лексика та орфографія</p> | | |
| <p>знає, що таке формант і основа словотворення, знає, як їх знайти визначає способи творення нових слів; може вибирати споріднені слова, включаючи слова зі взаємозамінними звуками в</p> | <p>Основні та похідні слова. Словотвір основа слів. Форманти. Способи утворення слів польською мовою. Заміна, g-ż в корені. Правопис префіксів: wz-, wes-, ws-, wes-, pod-, przed-,</p> | |

| | | |
|---|--|--|
| <p>різних частинах мови; правильно пише слова з префіксами; правильно пише складні слова; правильно пише скорочення та застосовує їх.</p> | <p>nad–, od–. Складні слова. Скорочення слів. Правопис скорочень слів.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: Історія, географія, математика скорочення слів, їх написання.</p> | | |
| <p>Морфологія та орфографія. Загальна характеристика частин мови</p> | | |
| <p>знаходить у тексті прикметник, визначає всі його граматичні особливості та роль у реченні; використовує прикметники як речення другого порядку; визначає вживання прикметників у художньому тексті; у своїх висловлюваннях використовує прикметники; узгоджує прикметник із іменником за числом, відмінком, родом; правильно використовує закінчення прикметників;</p> <p>правильно вживає форми чоловічоособові та нечоловічоособові множини (практично);</p> <p>знаходить прикметники у вищому та найвищому ступені; вміє вихначати ступінь прикметників, правильно пише суфікси вищого та</p> | <p>Прикметник. Прикметник як частина мови (повторення). Значення, граматичні особливості, роль у реченні.</p> <p>Відмінювання прикметників. Зв'язок між родом, числом, відмінками, формою (множиною) прикметника та іменника.</p> <p>Одиничні та множинні випадкові закінчення прикметників (повторення). Прикметники чоловічоособові та нечоловічоособові роду множини. Обмін звуками в чоловічій формі. Якісні, присвійні та відносні прикметники.</p> | |

| | | |
|--|--|--|
| <p>найвищого ступеня; вказує шляхи створення вищого та найвищого ступеня; у якості речень використовує прикметники вищого та найвищого ступеня; правильно вживає вищий і найвищий ступінь прикметника;</p> <p>творює прикметники з інших частин мови; визначає методи їх створення;</p> <p>правильно пише правоприметникові суфікси; творює зменшувальні форми приметників, використовує їх у текстах, звертає увагу на їх емоційний колорит;</p> <p>правильно пише приметники у: –cki, –dzki, –ski;</p> <p>правильно пише приметники з часткою nie; вміє писати складені приметники та використовувати їх у тексті; використовує орфографічний словник.</p> | <p>Ступенювання приметників. Регулярне, нерегулярне, описове. Створення вищого та найвищого ступеня.</p> <p>Способи творення приметників (повторення та поглиблення знань).</p> <p>Найважливіші приметникові суфікси. Утворення приметників із зменшувальним та неповним суфіксами: -Utk (i), -uten (i), –Usieńk (i), –uchn (s), –Us (i), –uśk (i). Правопис приметників у: –ski, –cki, –dzki, –any (ревізія). Частинка не з приметником.</p> <p>Утворення складених приметників та їх написання</p> | |
|--|--|--|

Міжпредметні зв'язки.

Використання приметників для точного опису предметів, явищ, подій (географія, історія, біологія).

| | | |
|--|---|--|
| <p>знаходить числівник у тексті; розпізнає кількісні та порядкові числівники в тексті, визначає їх синтаксичну роль; правильно використовує головне та другорядне речення як речення; правильно використовує числівники у висловлюваннях для визначення кількості та порядку предметів; створює правильне поєднання цифр і слів (іменників); правильно використовує форми відмінка залежних кількісних числівників; відмінює числівники; творює складені числівники, пише їх правильно; створює форми залежних відмінків складних кількісних та збірних числівників у різних словосполученнях; правильно використовує цифри для позначення дат; правильно пише числівники.</p> | <p>Числівник. Числівник як частина мови, його загальне значення, граматичні особливості, роль у реченні. Кількісні числівники (основні, збірні, дробові), їх роль у реченні, використовують у поєднанні з іншими словами як предмет або об'єкт. Відмінювання та написання кількісних числівників. Особливості чоловічоособової та нечоловічоособової форми кількісних числівників при відмінюванні. Збірні числівники. Особливості відмінювання збірних числівників. Порядкові числівники, використовуючи їх як означення. Особливості відмінювання порядкових числівників. Загальне написання порядкових числівників із -сотий, -тисячний, -мільйонний. Прості та складені числівники. Їх правопис.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки. Правильне використання числівникових форм для читання та усного пояснення завдань та прикладів (математика); використання числівників під час відповіді (історія, географія).</p> | | |
| <p>розпізнає займенники в тексті, визначає їх граматичні особливості; розпізнає групи займенників; їх значення, його синтаксична роль; використовує займенники</p> | <p>Займенник. Займенник як частина мови (значення, граматичні особливості, роль у реченні). Поділ займенників за їх значенням та загальні</p> | |

| | | |
|--|--|--|
| <p>як частину речення; використовує займенники з метою узгодженості речень; знаходить особові займенники; правильно використовує особові займенники; знаходить у тексті особисті займенники, визначає їх морфологічні властивості та синтаксичну роль; використовує особові займенники як частину речення; використовує відповідні короткі та довгі форми займенників; пише ввічливі форми займенників (з великої літери); правильно вживає зворотний займенник, звертає увагу на різницю між вживанням зворотного займенника в польській та українській мовах; знаходить присвійні та вказівні займенники та визначає їх зв'язок із прикметниками та числівниками; визначає значення присвійних та вказівних займенників, їх морфологічні властивості та синтаксичну роль; правильно використовує присвійні та вказівні займенники у мовленні; правильно використовує питальні та відносні займенники у складносурядних реченнях;</p> | <p>відомості. Окреме написання прийменників із займенниками.</p> <p>Особисті займенники. Особливості їх різновиду (повторення). Вживання букви е в особових займенниках після прийменників. Чоловічоособової форми.</p> <p>Займенник <i>siebie, się</i> та його відмінювання..</p> <p>Присвійні та вказівні займенники, їх відмінювання. Правильне вживання присвійних та вказівних займенників, коротких та довгих форм.</p> <p>Питальні та відносні займенники, їх властивості та флексія.</p> | |
|--|--|--|

| | | |
|--|--|--|
| <p>знаходить питальні та відносні займенники; визначає значення питальних та відносних займенників, їх морфологічні властивості та роль синтаксису; використовує займенники як головне та другорядне речення; правильно вживає неозначені займенники; розпізнає невизначені займенники; визначає значення невизначених займенників, їх морфологічні властивості та синтаксичні ролі; правильно використовує неозначені займенники у висловлюваннях; використовує різні займенники для зв'язку речень у тексті; утворює неозначені займенники; пише орфограми займенників правильно без частки.</p> | <p>Неозначені займенники. Правопис суфіксів: -ś, -kolwiek та префікси: ni-, nie- у невизначених займенниках. Відмінювання неозначених займенників.</p> <p>Правопис займенників. Nie із займенниками.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки. Правильне використання займенникових форм під час читання та в усних відповідях у класі (історія, географія та інші предмети).</p> | | |
| <p>розпізнає дієслово в тексті, визначає його основні граматичні особливості; використовує дієслова-синоніми;</p> <p>правильно використовує доконані та недоконані дієслова; відмінює дієслово в</p> | <p>Дієслово Дієслово як частина мови (значення, граматичні особливості, роль у реченні, повторення матеріалу попередніх класів).</p> <p>Доконані та недоконані</p> | |

| | | |
|---|---|--|
| <p>минулому часі; правильно вживає чоловічоособові та нечоловічоособові форми дієслів у минулому часі; пише і правильно вимовляє закінчення -ał, -ęł, -ęł у дієсловах 3-ї особи минулого часу; розпізнає дієвідміни дієслів; правильно вживає дієслова у всіх часах у поєднанні з іншими словами; правильно використовує складні дієслова в мовленні та письмі, розрізняє типи цих дієслів у минулому часі (szłam szedłam); обґрунтовує написання a - ę, ó - u, g - ż, rz - ź відповідно до обміну в предметі, вміло виправляє помилки, застосовує у відповідні орфографічні правила; правильно вживає випадкові форми іменників з перехідними дієсловами, визначає окремі дієслівні зв'язки, які найчастіше містять помилки у формах відносин, уряду, зокрема зв'язок слів із різними формами в польській та українській мовах; розпізнає сторони дієслів;</p> <p>правильно вживає дієслова в умовному способі; правильно наголошує дієслова в умовному способі;</p> | <p>дієслова.</p> <p>Форми часу. Минулий час дієслова. Відмінювання минулого часу. Форми єдиного роду, форми минулого часу чоловічоособового та нечоловічоособового роду. Теперішній час. Відмінювання дієслів у теперішньому часі. Відміни. Відмінювання дієслова бути в минулому, теперішньому, майбутньому. Відмінювання складних дієслів: тягати, пекти, могии, йти, натирати, рвати, жати, класти, брати, тягнути, вирощувати, млинити, ліпити, сидіти, стояти, сіяти. Заміна a - ę в основах дієслів минулого часу (wziął- wzięła), замінюючи ó - o, rz - r, g - ż в основах дієслів. Буква u в кінці дієслів (вони малюють, малюють). Перехідні та неперехідні дієслова.</p> <p>Сторінки дієслів. Активна, пасивна та зворотній зв'язок.</p> | |
|---|---|--|

| | | |
|--|---|--|
| <p>правильно пише правопис частки дієсловом, сполучником, часткою;</p> <p>правильно використовує імператив для висловлення прохання, розпорядження; використовує дієслова в 3-й особі наказового відмінка;</p> <p>правильно вживає інфінітиви, утворює на -по, -то ;</p> <p>правильно пише дієслова без частки, знає вийнятки.</p> | <p>Способи дієслова (вказівний, умовний, наказовий).</p> <p>Утворення підрядних форм. Правопис частинок було з підрядними формами та з сполучниками та частинками.</p> <p>Розповідний тип речення. Утворення типу розповідного. Неособисті дієслова. Інфінітив. Дієслівні форми на -но, -то. Способи утворення дієслів. Правопис дієслівних префіксів (ревізія). Правопис частинок не з дієсловами.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки. Література: метафора, персоніфікація. Іноземна мова: дієслівні часи, способи.</p> | | |
| <p>Узагальнення шкільного року</p> | | |

III. СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ

Україна та Польща - європейські країни.

Державна мова в Україні та Польщі. Символи. Зображення з минулого України та Польщі, сучасності. Моє місто Львів. Історія Львова, його пам'ятки. Великі поляки в історії Польщі.

Державні та народні свята в Польщі та Україні.

Сім'я, дім. Польські та українські сімейні традиції.

Школа. Викладання. Відносини між викладачем та учнями, між учнями в класі.

Культура поведінки в колективі. Етикетка. Загальні норми поведінки. Культура спілкування. Загальнолюдські моральні цінності.

Подорожі. Транспорт.

Робота. Цікаві професії.

Освіта. Культура. Література.

Будівництво та архітектура.

Те, що нас оточує.

Різноманітність світу рослин і тварин.

Охорона природного середовища.

Учень/учениця:

налагоджує короткі соціальні контакти щодня використовуючи ввічливі фрази, реагує на заперечення, пропозиції, вибачення;

вчиться активно спілкуватися з однолітками в рамках визначених соціально-культурних питань, використовуючи різні мовні ресурси;

вчиться реалізовувати основні мовні функції, самовиражатися в процесі спілкування, демонструвати своє ставлення, використовуючи вивчені ним мовні ресурси.

IV.

ПРАКТИЧНИЙ ЗМІСТ

Учень/учениця:

дотримується правил викладання;

самостійно встановлює темп навчального процесу залежно від складності проблеми;

розуміє сформульоване вчителем завдання і виконує його;

вчиться формувати власну стратегію пізнавальної діяльності, її мету, завдання, планувати етапи її реалізації, контролювати її хід, використовувати найбільш раціональні методи рішення;

вміє аналізувати, порівнювати, робити висновки, оволодіває навичками систематизації та узагальнення повідомлень;

вчиться сперечатися, підтверджуючи тезу, контролювати, оцінювати якість виконуваного завдання;

підтримує заданий темп роботи;

працює самостійно, вчиться працювати в парах, у групі, допомагає колегам.

Працюючи з книгою чи з іншими джерелами інформації, студент:

знайомий зі змістом підручника;

може самостійно працювати з книгою;

перевіряє його повідомлення, переходячи до питань та завдань підручника;

вчиться користуватися додатковими джерелами інформації (Інтернет) та самостійно шукати інформацію;

знає правила користування бібліотекою, знає, як знайти необхідну книгу;

використовує файл, тематичний каталог;

визначає орієнтовний зміст невідомої книги за її елементами: обкладинка, титульний аркуш;

самостійно добирає та читає дитячі книги, журнали, газети тощо;

вчиться працювати з комп'ютером і використовує його в процесі навчання.

7 КЛАС
87,5 год. 2,5 год. на тиждень
(4 год. – резервний час)

| Очікувані результати навчання | Пропонований зміст інтегрованого курсу | Види навчальної діяльності |
|--|--|---|
| I. Мовна освіта | | |
| <p>сприймає на слух фактичний зміст невідомого тексту;</p> <p>ставить запитання до тексту;</p> <p>визначає тему та основну думку тексту;</p> <p>вказує форми та види спілкування в тексті.</p> <p>виразно та інтонаційно читає текст ;</p> <p>розрізняє первинну та вторинну інформацію;</p> <p>знаходить ключові слова та важливі тематичні речення в абзаці;</p> <p>визначає тему і основну думку тексту.</p> <p>відтворює заданий діалог із використанням невербальних засобів спілкування;</p> <p>складає діалог, використовуючи мовні засоби спілкування з обґрунтуванням;</p> <p>належним чином використовує невербальні засоби спілкування;</p> <p>дотримується мовних норм.</p> <p>розрізняє первинну та вторинну інформацію;</p> <p>створює загальний план для стислого переказу;</p> | <p>Спілкування та мова.</p> <p>Види засобів:</p> <p>вербальні та невербальні, міжгрупові, масові, міжособистісні, офіційні та неофіційні.</p> <p>Комунікативний акт.</p> <p>Монолог.</p> <p>Діалог.</p> <p>Мовний етикет (повторення та поглиблення знань).</p> | <p>Види праці.</p> <p>Слухання та розуміння художнього тексту розповідного характеру, що містить опис ситуації спілкування, включаючи діалог (обсяг тексту 600–700 слів, час читання 6–7 хв).</p> <p>Читання:</p> <p>читання та розуміння науково-популярного тексту.</p> <p>Говоріння:</p> <p>розігрування ситуативної бесіди (діалогу);</p> <p>складання діалогу щодо даної мовної ситуації</p> <p>Письмо:</p> <p>короткий переказ художнього тексту розповідного характеру на основі самостійно складеного плану.</p> |

| | | |
|---|---|--|
| <p>добирає матеріал із тексту за планом; стисло подає текст; досконально написаний текст.</p> | | |
| <p>прогнозує зміст тексту на основі заголовка; сприймає на слух структуру тексту, розрізняє початок, основну частину та закінчення; визначає основну та другорядну інформацію; складає план. читає текст мовчки; складає докладний план тексту; знаходить засоби зв'язності тексту та абзаців тексту; обґрунтовує відповідність заголовка теми або основної ідеї.</p> <p>упорядковує докладний план тексту; підбирає відповідний матеріал за планом; розповідає текст, зберігаючи оригінальні засоби зв'язності тексту та його частин. складає загальний план висловлення; добирає матеріал для висловлювання із наукових та науково-популярних текстів; будує висловлювання у формі монологу, використовуючи різні засоби зв'язності тексту та його частин.</p> <p>визначає тему, основну думку власного висловлення</p> | <p>Текст. Заголовок та його функція в тексті. Структура тексту.</p> <p>Детальний план тексту.</p> <p>Заходи щодо послідовності речень у абзацах у тексті: повторення, синоніми, антоніми, займенники, прийменники, сполучники, частки, вставлені слова, порядок слів, лінгвістичні фрази, інтонації (повторення та поглиблення знянь).</p> | <p>Види праці. Слухання: слухання та розуміння науково-популярного тексту (обсяг тексту 500–600 слів, час прослуховування 5–6 хв).</p> <p>Читання: читання та розуміння (мовчки та вголос) текстів різних стилів.</p> <p>Говоріння: точно оповідання науково-популярного тексту; упорядкування висловлювань у формі монологу на лінгвістичну тему.</p> <p>Письмо: есе у формі розповіді на задану тему.</p> |

| | | |
|--|--|--|
| <p>та висловлення реципієнта ; обирає відповідні мовні засоби для розвитку змісту тексту складає нарис у формі розповіді, що містить діалоги людей; досконально написаний текст.</p> | | |
| <p>визначає стиль тексту; розрізняє стилі в тексті; розуміє фактичний зміст, визначає причинно-наслідкові зв'язки в тексті; складає детальний план прослуханого тексту.</p> <p>орфоепічно та інтонаційно правильно читає текст; визначає композиційні та стильові властивості тексту; знаходить елементи опису зовнішнього вигляду та поведінки людини, робочих процесів, роздумів; аргументує доцільність використання їх у тексті; складає детальний план прочитаного тексту; читає текст, визначає його стиль; розуміє зміст тексту; здійснює пошук невідомих слів у словнику; знаходить у тексті опис зовнішнього вигляду персонажа; визначає характеристики опису та його роль у тексті; знаходить опис поведінки, визначає її роль у зображенні характеру героя;</p> | <p>Стилi та типи висловлювань.</p> <p>Лексичні властивості різних стилів. Художній стиль (повторення). Зовнішній вигляд людини, її поведінка, робочий процес. Роздум у різних стилях мови.</p> | <p>Види праці. Слухання та розуміння текстів різних стилів.</p> <p>Читання: читання вголос та розуміння художнього тексту з елементами опису зовнішнього вигляду та поведінки людини, робочого процесу, роздумів; читання мовчки та розуміння текстів у публіцистичному стилі з елементами опису зовнішнього вигляду людини та її поведінки, робочого процесу, роздумів.</p> <p>Говоріння : довільний переказ</p> |

| | | |
|--|--|---|
| <p>звертає увагу на описи робочого процесу, визначає характеристики структури цього опису та його роль у тексті;</p> <p>знаходить роздуми в тексті, визначає їх структуру та мету використання в тексті;</p> <p>вказує на засоби зв'язності тексту та його частин.</p> <p>визначає стиль тексту, вказує характерні ознаки стилю;</p> <p>знаходить опис персонажа в тексті та визначає його структуру;</p> <p>складає докладний план; узагальнює текст, використовує тексти, що описують внутрішні особливості людини, зберігає особливості опису автора.</p> <p>розбирається у ситуації бесіди, визначає реципієнта ; складає та підтримує діалог, використовуючи елементи опису зовнішнього вигляду та поведінки людини, робочого процесу, роздумів;</p> <p>обирає відповідні мовні засоби спілкування відповідно до ситуації бесіди;</p> <p>визначає мовленнєву ситуацію реципієнта, обирає відповідний мовний стиль згідно до ситуації;</p> <p>визначає основну думку роздумів, продумує зміст висловлювання;</p> <p>готує детальний план власного висловлення;</p> <p>обирає мовні засоби відповідно до ідеї</p> | | <p>художнього тексту розповідного характеру з елементами опису зовнішнього вигляду людини; складання діалогу із запропонованою ситуацією, введення елементів зовнішнього вигляду та поведінки людини, робочих процесів та роздумів;</p> <p>усний твір-роздум на задану тему.</p> <p>Письмо: довільний переказ художнього тексту з елементами опису зовнішності людини</p> <p>Докладний короткий переказ художнього тексту з елементами опису робочого процесу згідно з наданим докладним планом; створення опису зовнішності людини на основі особистих спостережень або на основі ілюстрацій.</p> |
|--|--|---|

| | | |
|---|--|--|
| <p>висловлення та стилю мови.</p> <p>визначає стиль тексту; знаходить елементи опису зовнішності; відбирає матеріал для довільного переказу;</p> <p>складає власний текст, опис зовнішності людини, зберігаючи авторські мовні засоби; вдосконалює власний текст ; визначає стиль тексту; знаходить описи робочих процесів та визначає особливості будови, мету їх використання;</p> <p>упорядковує його опис, зберігаючи авторські мовні засоби; вдосконалює власний тексту; визначає тему, основну думку, стиль та тип твору ; збирає та систематизує матеріал для твору ; обирає мовні засоби відповідно до теми, типу та стилю мовлення; будує власне висловлення на основі зібраного матеріалу; вдосконалює текст; визначає тему , основну думку, реципієнта висловлення; обмірковує причинно-наслідкову зв'язність та суттєвий зміст висловлювання; складає докладний план.</p> | | <p>Побудова докладного плану власного висловлення з елементами роздумів.</p> <p>Складання власного докладного плану власного висловлення з елементами роздумів.</p> <p>Переклад. Переклади з українських текстів, що містять описи зовнішнього вигляду людини, описи праці, роздуми.</p> |
|---|--|--|

| | | |
|---|--|--|
| <p>перекладає з української мови речення, діалоги, тексти вивчених стилів і типів (включаючи описи зовнішнього вигляду людини, робочого процесу, роздумів). вчиться робити переказ-переклад.</p> | | |
| II. Знання мови. | | |
| <p>визначить місце польської мови серед інших слов'янських мов.</p> | <p>Місце польської мови серед інших слов'янських мов.</p> | |
| Повторення та узагальнення обробленого матеріалу | | |
| <p>зможе ставити відповідні знаки в одному реченні, в прямій мові, розпізнає прості та складні речення; упорядковує речення різної будови; розрізняє самостійні та службові частини мови; може вказувати спосіб творення слів; використовує частини мови (самостійні та службові), створені різними способами у власному висловленні.</p> | <p>Розділові знаки в простому і складному реченні. Частини мови. Способи творення слів.</p> | |
| Лексикологія | | |
| <p>характеризує структуру польської лексики; виділяє в тексті слова, що стосуються однієї тематичної групи; будує тематичні групи слів; розпізнає запозичення; вміє розрізняти власні та запозичені слова; користується словником іноземних слів та етимологічним словником; може використовувати запозичені слова в</p> | <p>Лексичне багатство мови. Тематичні групи слів.</p> <p>Власні та запозичені слова.</p> <p>Словник іноземних слів. Етимологічний словник.</p> | |

| | | |
|--|--|--|
| <p>висловлюваннях; вивчає архаїзми та неологізми у висловлюваннях; може знайти архаїзми у словнику польської мови; визначає мету використання архаїзмів та неологізмів у тексті; при необхідності використовує у своїх висловлюваннях архаїзми та неологізми.</p> | <p>Архаїзми та неологізми.</p> | |
| <p>Морфологія та орфографія</p> | | |
| <p>розпізнає прислівники в реченнях, визначає їх граматичні особливості, правильно застосовує їх у мовленні; визначає групи прислівників; вміє усно оцінювати регулярні та нерегулярні прислівники ; розрізняє прості та складні прислівники, пише їх правильно; правильно пише прислівники, знає, як письмово застосовувати вивчені правила у правописі; використовує прислівники як міру узгодженості тексту.</p> | <p>Прислівник. Прислівник як частина мови, його значення, граматичні особливості, роль у реченні. Значення груп прислівників. Оцінювання якісно-означальних прислівників Способи утворення прислівників. Прості та складні прислівники. Злите та роздільне написання прислівників. Частка <i>не</i> з прислівниками.</p> | |
| <p>Міжпредметний зв'язок (література) : використання прислівників як художнього засобу у літературних творах.</p> | | |
| <p>визначає граматичні особливості дієприкметника, його роль у реченні; може відрізнити дієприкметники від прикметників; правильно будує активні та пасивні дієприкметники;</p> | <p>Дієприкметник. Дієприкметник як особлива форма дієслова, його значення, граматичні особливості, роль у реченні. Активні та пасивні дієприкметники.</p> | |

| | | |
|--|--|--|
| <p>утворює словосполучення з дієприкметниками ; правильно відмінює дієприкметники ; правильно вживає рід і форму (у множині) дієприкметників; розпізнає дієприкметники у реченні; правильно пише <i>не</i> з дієприкметником; правильно використовує дієприкметники; розрізняє їх у мовленні та на письмі; може використовувати синонімію складних і простих речень із дієприкметниковими зворотами .</p> | <p>Утворення активних та пасивних дієприкметників. Конструкція <i>бути</i> + пасивний дієприкметник. Відміна дієприкметників. Особова та безособова форма дієприкметника, заміна в тексті. Дієприкметник як іменник та прикметник. Правопис частки <i>не</i> з дієприкметниками. Дієприкметниковий зворот. Розділові знаки при дієприкметникових зворотах.</p> | |
| <p>Міжпредметний зв'язок. Література: використання дієприкметників як засобу творення образності . Історія, географія, біологія, математика, фізика: використання дієприкметників у наукових текстах.</p> | | |
| <p>розрізняє дієприслівник в реченні, визначає його граматичні особливості та синтаксичну роль; вміло використовує дієприслівники у реченні, не зловживає ними; знає синтаксичні та граматичні відмінності між дієприслівниками доконаного та недоконаного виду; творить дієприслівники; правильно пише закінчення; правильно вимовляє формант <i>-ши</i>; використовує дієприслівниковий зворот як</p> | <p>Дієприслівник. Дієприслівник як незмінна форма дієслова. Його значення, граматичні особливості, роль у реченні. Дієприслівник доконаного та недоконаного виду, утворення, правопис закінчень дієприслівників <i>-ши, вши</i>. Дієприслівникові</p> | |

| | | |
|---|---|--|
| <p>засіб зв'язку речень; використовує відповідну інтонацію та розділові знаки у дієприслівникових зворотах; використовує синоніміку для простих та складних речень із дієприслівниковими зворотами; правильно пише частку <i>не</i> з дієприслівниками.</p> | <p>звороти .Розділові знаки в реченнях з дієприслівниковим зворот. <i>Не</i> з дієприслівниками.</p> | |
| <p>Міжпредметний зв'язок. Література: використання дієприкметників як засобу творення образності у літературних творах. Історія, географія, біологія, математика: використання дієприслівників у наукових текстах.</p> | | |
| <p>розпізнає прийменники, правильно їх вживає та пише; розрізняє вживання окремих прийменників у польській та українській мовах; вміє правильно писати прийменники з виразами та складними прийменниками; відрізняє прийменник від прислівника у реченні; правильно пише префікси та прийменники.</p> | <p>Прийменник. Прийменники як допоміжні слова. Прийменники як засоби зв'язку слів. Неоднозначність прийменників (вживання з одним або кількома випадками). Прості та складні прийменники. Правопис прийменників. Прислівники як прийменник. Різниця між прийменниками та префіксами (повторення). Їх правопис.</p> | |
| <p>розрізняє сполучники в реченні; використовує сполучники для узгодженості речень у тексті; може ставити відповідні розділові знаки у реченнях із сполучниками; використовує</p> | <p>Сполучник. Сполучники як допоміжні слова. Сполучники сурядності і підрядності. Використання сполучників сурядності в простих і складних реченнях.</p> | |

| | | |
|---|--|--|
| сполучники з урахуванням їх стилістичного забарвлення; використовує сполучники-синоніми. | Підрядні сполучники. Розділові знаки в реченнях із сполучниками | |
| Міжпредметний зв'язок. Історія, географія, біологія, математика: використання сполучників у наукових текстах. | | |
| розпізнає частки в тексті; чітко читає речення з частками; використовує частки як засіб збагачення мовлення; правильно пише частки; знає, як правильно застосовувати правило щодо правопису часток. | Частка. Частки як допоміжні слова. Роль частки у висловлюваннях. Види часток. Формотворчі, заперечні і модальні частки. Спільне та роздільне написання частинок. Правопис частинок -би (повторення). Правопис частинок не з різними частинами мови (узагальнення). | |
| Міжпредметний зв'язок. Література: використання часток (модальних) як стилістичного засобу. | | |
| правильно пише та використовує знак оклику і відповідні розділові знаки; чітко читає текст зі знаками оклику; мотивує відповідні розділові знаки поруч із знаками оклику. | Знак оклику. Знак оклику як частина мови. Правопис знаків оклику. Кома та знак оклику поруч із знаками оклику. | |
| Міжпредметний зв'язок. Література: використання знаків оклику як засобу виразності у літературних творах. | | |
| Узагальнення та перегляд матеріалу наприкінці навчального року | | |

III. СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ

Україна та Польща-європейські країни зі своїми давніми традиціями.
Державні та народні свята в Україні та Польщі.
Польські регіональні народні костюми. Народні ремесла.

Освіта. Наука. Культура. Література. Мистецтво.
Загальнолюдські моральні цінності.
Духовний світ людини. Прагнення до фізичного та духовного
самовдосконалення. Можливість заводити друзів.
Матеріальна культура суспільства.
Людина у світі речей. Обладнання, яке нас оточує щодня.
Різноманітність професій.
Відкриття. Пошуки. Винаходи.
Гармонія в природі. Загадки природи, причини різних явищ природи.
Взаємна залежність людини і природи.
Проблеми екології.

Учень/ учениця :

дотримується правил мовного етикету серед однолітків;
виконує найважливіші лінгвістичні функції, використовуючи мовні та
паралінгвістичні ресурси (жест, міміка, поза ...);
зазначає в культурі обох народів найважливіші відмінності та спільні
риси в поведінці та звичках, враховує їх у своїй поведінці;
дотримується найважливіших правил поведінки в суспільстві.

IV. ПРАКТИЧНИЙ ЗМІСТ

Учень/ учениця :

визначає стратегію власної пізнавальної діяльності;
планує основні етапи досягнення мети, контролює процес, визначає та
використовує найбільш раціональні способи вирішення поставленої задачі;
вміє робити аналіз та синтез, робити висновки, порівнювати мовні явища;
конкретизує, вміє робити висновки (у тому числі аналогічні);
знайомий із системою понять;
систематизує та узагальнює навчальний матеріал;
аргументує, підтверджує або заперечує тезу;
контролює та оцінює якість виконання завдання;
може працювати самостійно, співпрацює в парі та в групі;
підтримує заданий темп роботи;
систематично використовує джерела;
застосовує правила користування бібліотечними ресурсами;
самостійно добирає та читає книги, журнали, газети тощо, відповідні віку;
відкритий до нових вражень;
виробляє звички.

КЛАС 8
70 годин, 2 години щотижнево
(2 резервних години)

| Очікувані результати навчання | Пропонований зміст інтегрованого курсу | Види навчальної діяльності |
|--|--|---|
| I. Мовна освіта | | |
| <p>Відбирає фактичний зміст тексту; Розрізняє літературну мову і нелітературну; Обґрунтовує згоду тексту з нормою літературної мови, знаходить відхилення від норми; Записує основні вирази в процесі слухання.</p> <p>Розуміє фактичний зміст; Вирізняє тематичні думки в абзаці; Знаходить принциповим і другорядним інформацію в тексті; Укладає план з цитат до читаного тексту; Виконує замітки, що стосуються теми; Обґрунтовує згоду тексту з нормою літературної мови.</p> <p>Розуміється в ситуації комунікації; Добирає мовні ресурси, корисні у веденні діалогу; Веде спонтанний діалог, оперує відомостями про культуру розмови (мовної комунікації); Добирає мовні ресурси</p> | <p>Мовна комунікація. Норми мовної комунікації. Підготовлене і спонтанне висловлювання. Літературне і нелітературне висловлювання.</p> | <p>Види робіт. Слухання: слухання і розуміння науково-популярних текстів про культуру комунікації (600-700 виразів, час 6-7 хв). Читання: тихе читання і розуміння науково-популярних текстів про культуру мовної комунікації. Розмова: укладає діалог про культуру мовної комунікації. Усна інформація про мову і культуру висловлювання (про норми літературної мови, про правила мовної комунікації), застосовуючи елементи</p> |

| | | |
|---|---|--|
| <p>відповідно до мети висловлювання; Укладає докладний план і систематизує обраний матеріал; Будує ротову інформацію згідно з нормами літературної мови, використовує замітки, застосовує цитати. Визначає принципovu і другорядну інформацію; Укладає докладний план короткого виклад; Вибирає з тексту матеріал згідно з планом</p> | | <p>порівняння і узагальнення. Журнал: короткий виклад науково-популярного тексту про культуру язика і мовної комунікації на підставі самостійно складеного докладного плану.</p> |
| <p>представляє текст прогнозує зміст тексту на підставі заголовка; формулює тему і головна думка тексту; відбирає на слух структуру тексту, вирізняє початок, принципovu частину, закінчення.</p> <p>читає, остерігаючи інтонаційні норми; розуміє зміст тексту; визначає границі початку, принциповой частини, закінчення; визначає вид початку, способи розвитку змісту і види згуртованості думок в тексті.</p> <p>визначає тему і принципovu думку тексту; відшукує границі між початком, принципovou частиною і закінченням; зберігає авторські способи переказу змісту.</p> | <p>Текст і його ознаки. Зачин. Види послідовності думок в тексті: ланцюгова, паралельна, змішана (повторення і поглиблення повідомлення).</p> | <p>Види робіт. Слухання: слухання і розуміння текстів різного стилю і гатунку.</p> <p>Читання: читання (голосне) і розуміння текстів різного стилю і виду.</p> <p>Розмова: докладне слухання тексту про характер</p> |

| | | |
|---|---|---|
| <p>визначає тему, принципovu думку тексту; укладає загальний план тексту; точно подає короткий зміст зміст тексту, зберігаючи постать початку, авторські способи розвитку змісту і надає згуртованості думок в тексті; вдосконалює це, що написав.</p> | | <p>оповідання.</p> <p>Журнал: точно передає текст про характер оповідання.</p> |
| <p>визначає тему і принципovu думку тексту; відбирає слухову структуру тексту, знаходить елементи опису місцевості, пам'яток історії і культури;</p> <p>розуміє зміст тексту і вирізняє в нім елементи опису місцевості, пам'ятників історії і культури, аналізує їх композицію і зміст; обгрунтовує роль елементів опису місцевості, історичних пам'яток і культурних з метою трактування теми і його головної думки.</p> <p>розуміється в ситуації розмови; вибирає необхідні змістові елементи; веде діалог, остерігаючи норми мовної комунікації; taktownie випитує співрозмовника, використовуючи синонімічні ресурси збору інформації; вирізняє в тексті мікроелементи опису;</p> | <p>Типи висловлювання. Будування опису місцевості, пам'ятників історії і культури. Оповідання на підставі почутого оповідання або на підставі власного досвіду.</p> | <p>Види робіт. Слухання: слухання і розуміння текстів різних стилів з елементами опису місцевості, історичних пам'яток і культурних.</p> <p>Читання: читання і розуміння (тихе і голосне) текстів різного стилю з елементами опису місцевості, історичних і культурних пам'яток</p> <p>Розмова: компонування діалогу (діалог-інтерв'ю), який володіє репліками з елементами опису місцевості, історичних пам'яток і</p> |

| | | |
|---|---|--|
| <p>точно подає короткий зміст історії, зберігаючи композиційну структуру;</p> <p>творює цілісний текст, зберігаючи стиль і авторські ресурси виразності;</p> <p>добирає відповідний матеріал;</p> <p>творює текст, що відповідає композиції оповідання;</p> <p>вмикає елементи опису місцевості, пам'ятників історії і культури</p> | | <p>культурних.</p> <p>Вибірковий виклад розповідного тексту з елементами опису місцевості також пам'ятників історії і культури.</p> <p>Усне відпрацьоване оповідання з елементами опису місцевості пам'ятників історії і культури.</p> <p>Журнал: вибірковий виклад текстів про характер оповідання з елементами опису місцевості, пам'ятників історії і культури.</p> |
| <p>прогнозує зміст на основі заголовка;</p> <p>формулює предмет та основну думку тексту;</p> <p>слуховий сприймає структуру тексту, початок, основну частину, закінчення;</p> <p>визначає тип початку та обґрунтовує його відповідність авторській ідеї.</p> | <p>Стилї.</p> <p>Стилістичні помилки.</p> <p>Публіцистичний стиль: сфера використання, функція, тематика, адресат.</p> <p>Мовні властивості публіцистичного стилю, види інтерв'ю.</p> | <p>Види робіт.</p> <p>Прослуховування: прослуховування та розуміння журналістських текстів на морально-етичні теми (600–700 слів, час прослуховування 6–7 хв).</p> |

| | | |
|--|--|--|
| <p>читає за нормами інтонації; розуміє фактичний зміст тексту; визначає межі початку, основної частини та кінця; визначає тип початку, шляхи розвитку змісту та типи послідовності речень у тексті знаходить лексичні та синтаксичні засоби виразності.</p> <p>визначає мовленнєву ситуацію; бесіди, розгляд морально-етичних тем; оцінює висловлювання з повагою до співрозмовника; використовує засоби журналістської мови з метою впливу на співрозмовника; визначає предмет, основну думку власної мови та мовлення реципієнта; створює детальний план; будує публіцистичний текст-роздум за планом, вміло підбирає початок, використовує різні засоби розвитку змісту та різні засоби послідовності в тексті</p> <p>визначає предмет, основну думку та ставлення автора; упорядковує детальний план</p> | | <p>Читання: читання та розуміння (вголос) журналістських текстів на морально-етичні теми.</p> <p>Виступ: організація діалогу з елементами роздумів та оцінок на морально-етичні теми.</p> <p>Усна розробка-роздум на морально-етичну тему в публіцистичному стилі на основі детального плану.</p> <p>Письмо:</p> |
|--|--|--|

| | | |
|---|---|--|
| <p>та відбирає важливу інформацію з тексту відповідно до плану; коротко передає основний зміст тексту, відповідно до авторського ставлення; вдосконалювати написаний текст, виправляти стилістичні помилки; визначає предмет, основну думку власного виступу та його адресата; вміло добирає початок та мовні засоби в публіцистичному стилі; готує детальний план власного виступу; упорядковує текст-роздум у журналістському стилі, підбирає переконливі аргументи для обґрунтування своєї думки; удосконалює текст, знаходить і виправляє в ньому помилки, що перешкоджають стилістичній зв'язності тексту. перекладає тексти з елементами опису місць, пам'яток історії та культури.</p> | | <p>стислий текст журналістського стилю на морально-етичну тему.</p> <p>Розробка-роздум на морально-етичні теми в журналістському стилі на основі складного плану.</p> <p>Переклад текстів з української на польську з елементами опису місця, пам'яток історії та культури</p> |
| II. Знання мови. | | |
| <p>розпізнає частини мови, називає їх граматичні особливості; вміло використовує різні частини мови у власних висловлюваннях; визначає роль частин мови та доцільність їх використання в текстах різних стилів.</p> | <p>Вступ Характер розвитку язика. Повторення Частини мови (самостійне і несамостійне), їх значення і граматичні ознаки.</p> | |

| Лексикологія. Фразеологія | | |
|---|--|--|
| знаходить у тексті слова з обмеженим колом (професіоналізми, діалектизми, терміни) та обґрунтовує цілеспрямованість їх використання; правильно та вміло використовує слова у своїх висловлюваннях обмеженого кола. | Загальноновживані слова та слова обмеженого кола. | |
| розпізнає терміни; упорядковує тематичні групи термінів. | Терміни. Тематичні групи термінів. | |
| пояснює значення найбільш часто використовуваних фразеологізмів | Фразеологізми (поповнення запасу фразеологізмів) | |
| Міжпредметні зв'язки. | | |
| Фразеологічні вирази в художній літературі, терміни (література, історія, математика, географія та ін.). | | |
| Синтаксис та пунктуація. | | |
| знаходить головне і залежне слово в союзі слів; правильно будує та використовує вирази в мовленні, звертає увагу на відмінності, що виникають при побудові виразів польською та українською мовами; використовує сполуки слів із синонімічним значенням. розрізняє основні типи поодиноких речень (через мету висловлювання та емоційне забарвлення); правильно будує та використовує основні типи окремих висловлювань; правильно будує різні типи речень відповідно до мети їх висловлювань і правильно | Виразові зв'язки. Висловлення. Уявлення про синтаксис і пунктуацію. Висловлення. Виразові зв'язки, їх роль в язиці. Будування виразових (повторення і доповнення повідомлення) зв'язків. Види виразових зв'язків в думці. Думка. Його роль в язиці. Види думок з огляду на мету висловлювання і на емоційне забарвлення. | |

| | | |
|---|--|--|
| <p>використовує знак оклику, передаючи різні емоційні тони</p> <p>використовує логічний наголос і порядок слів, щоб підкреслити виразність висловлювання;</p> <p>використовує риторичні запитання та форми запитань-відповідей як засіб мовної виразності.</p> | <p>Риторичні питання.</p> <p>Висловлювання повні і неповне, поодинокі і складне.</p> <p>Шик виразів в думці.</p> <p>Логічний акцент в думці (повторення і доповнення повідомлення).</p> <p>Пунктуація. Знаки перепинань на кінці висловлювання.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: інверсія в художніх творах (літературі).</p> | | |
| <p>Односкладні речення. Головні та другорядні члени речення.</p> | | |
| <p>розрізняє головне та другорядні члени речення; засвоює підмет та присудок, виражене по-різному; будує та правильно використовує речення, в яких головні члени речення виражаються по-різному; правильно використовує дієслово як присудок в різних часах та формах; може узгодити підмет з присудком; знаходить підмет у реченні та визначає, як воно виражається; може знаходити та виправляти помилки між узгодженням підмета та присудка, особливо за допомогою використання підмета логічного та присудка, вираженого кількома словами. знаходить другорядні члени речення речення; будує речення, в яких використовує другорядні члени речення, виражені різними способами; використовує означення та порівняльні фрази, щоб підкреслити виразність мови;</p> | <p>Головні члени речення: підмет і присудок. Способи вираження підмета та присудка. Серійні об'єкти, об'єкт за замовчуванням.</p> <p>Простий і складний присудок (дієслівний та іменний). Оцінка тире на судження імені.</p> <p>Вторинні елементи речення: атрибуція, прислівник, об'єкт (повторення та заповнення повідомлення).</p> <p>Додавання як різновид атрибута. Види обставин.</p> <p>Порівняння. Розділові знаки: розділові знаки при додаванні.</p> | |

| | | |
|---|---|--|
| <p>пояснює вживання прикметника дивлячись на іменник; вміло вживає додаток при дієслові та запереченні; перетворює речення з прикметником у складне речення</p> | | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: епітет та порівняння як художні засоби (література).</p> | | |
| <p>Речення без підмету. Неповне речення.</p> | | |
| <p>може знайти в тексті безпредметне речення, визначає його корисність; може знайти еквівалент речення; будує та використовує правильно безпредметні речення та еквіваленти речень; знає, яка різниця між безпредметним реченням та реченням, еквівалентним польській та українській мовам; використовує їх в описах для позначення місця та часу; обмінюється безпредметними реченнями на суб'єктивні і навпаки; може перетворити еквівалент речення у речення і навпаки. розпізнає неповні речення; дотримується відповідної інтонації; правильно використовує розбиті та неповні речення в діалозі та у складнопідрядних реченнях.</p> | <p>Речення без підмету. Неповні речення.Способи вираження головних членів речення в реченнях без підмету та неповних реченнях.</p> <p>Неповні речення та розірвані речення, їх роль у мові.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: неповні речення як мовні засоби у художніх творах (літературі).</p> | | |
| <p>Речення з однорідними членами</p> | | |
| <p>знаходить однорідні речення; визнає однорідним і</p> | <p>Однорідні речення. Їх роль у реченні, способи</p> | |

| | | |
|--|---|--|
| <p>неоднорідні атоми; дотримується інтонаційних норм з однорідними членами; визначає тип зв'язку однорідних елементів речення (сполучникові, безсполучникові); будує речення з однорідними частинами; ставить відповідні бальні оцінки.</p> | <p>зв'язку (повторення та закінчення). Однорідні та неоднорідні атоми. Розділові знаки: розділові знаки для однорідних речень.</p> | |
| <p>знаходить узагальнення з однорідними термінами; використовує правильну інтонацію для узагальнення слів у реченнях з однорідними членами; будує речення із узагальнюючими словами з однорідними реченнями; вміло використовує такі речення у своїх висловлюваннях; правильно ставить розділові знаки на узагальнюючих словах у реченнях з однорідними членами.</p> | <p>Узагальнені слова у реченнях з однорідними членами. Оцінка: двокрапка та тире для узагальнення слів у реченнях з однорідними підмножинами</p> | |
| <p style="text-align: center;">Міжпредметні зв'язки: використання речень з однорідними членами як художнього середовища (література)</p> | | |
| <p>Слова поза реченням: звертання, знаки оклику, слова та перервані речення</p> | | |
| <p>знаходить у тексті звертання; інтонаційно правильно читає текст з вокативом; використовує звертання у реченнях, щоб привернути увагу читача або співрозмовника; може використовувати відповідний</p> | <p>Звертання, його роль у реченні (повторення та доповнення повідомлення). Розширений вокатив. Розділові знаки: розділові знаки поруч із кличним.</p> | |

| | | |
|---|---|--|
| <p>розділові знаки при звертанні; може розрізнити кличний та предметний</p> <p>знаходить у тексті речення та вставні слова, визначає їх значення та мету вживання; правильно використовує інтонацію та вставні речення; будує висловлювання із вставними реченнями та словами;</p> <p>використовує синонім до вставлених слів;</p> <p>правильно використовує вставні слова в тексті, також як засіб узгодженості речень; правильно ставить розділові знаки (коми, тире, дужки) поруч із реченнями та вставними словами</p> <p>знаходить знак оклику в тексті, обґрунтовує мету його використання;</p> <p>правильно інтонаційно читає речення зі знаком оклику; впорядковує (за потреби) речення зі знаком оклику; може поставити відповідні розділові знаки у реченні зі знаком оклику.</p> | <p>Проміжні слова та речення, їх роль у мові.</p> <p>Розділові знаки: розділові знаки на розбитих словах і реченнях.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: використання інтервенційних речень у наукових текстах (фізика, географія та ін.), використання окличного знака в художніх текстах (література).</p> | | |
| <p>Пряма та не пряма мова. Діалог</p> | | |
| <p>знаходить у тексті слова автора та пряму мову; будує речення з прямою мовою, використовує дієслова-синоніми, що вводять пряму мову ; правильно читає текст з прямою мовою; перетворює</p> | <p>Пряма та не пряма мова (повторення та розширення знань). Діалог.</p> <p>Розділові знаки: розділові знаки для прямої мови та діалогу.</p> | |

| | | |
|---|--|--|
| <p>пряму мову в не пряму; правильно використовує в реченнях пряму мову та не пряму; розпізнає діалог, виразно його читає; буде текст з діалогом; правильно ставить розділові знаки в тексті із прямою мовою та діалогом; використовує ввічливі форми в діалозі. знаходить цитати в тексті та пояснює мету їх використання; правильно і вміло використовує цитати у висловлюваннях з метою підтвердження та пояснення своїх речень, використовує різні способи їх введення; вміє вводити фрагмент цитати у висловлювання, використовуючи відповідні розділові</p> | <p>Цитати як засіб передачі прямої мови. Розділові знаки: розділові знаки в цитатах</p> | |
| <p>висловлювання персонажів у діалозі та слова автора (література), використання цитат у текстах наукового стилю (історія тощо)</p> | | |
| <p style="text-align: center;">Повторення</p> | | |

III. СОЦІАЛЬНО - КУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ

Проблеми

Роль мови у формуванні та збереженні національної культури.

Образи з минулого Польщі та України.

Пам'ятники матеріальної та духовної культури Польщі та України.

Внесок Польщі та України у європейську та світову культуру.

Профілі відомих діячів історії Польщі та України.

Внутрішня і зовнішня краса людини.

Спільні екологічні проблеми Польщі та України.

Попередження екологічних катастроф.

Наука і техніка в розвитку цивілізації.

Основні технічні досягнення.

Інтереси сучасної молоді.

Сімейні традиції. Імідж сім'ї на тлі традицій, свят.

Учень: вміє ефективно встановлювати та підтримувати міжособистісні

контакти, враховуючи принципи мовної етики та мовного етикету, оцінює ідею розуміння та толерантності як найважливіше у формуванні відносин між людьми. визнає та оцінює роль основних цінностей у житті людини, сприймає в культурі обох народів те, що відрізняється, а що спільне, пишається спадщиною польської, української та європейської культури.

IV. ПРАКТИЧНИЙ ЗМІСТ

Учень: визначає стратегію власної пізнавальної діяльності; його будова; використовує найбільш раціональні способи досягнення мети; вміє аналізувати та синтезувати матеріал, аргументувати, робити висновки. Він знає основні прийоми розумової праці. бачить міждисциплінарні відносини; формує звички до самоосвіти, застосовує правила користування бібліотечними ресурсами, здійснює пошук у бібліотеці джерел необхідної інформації; покращує здатність самостійно дістати інформацію в книгах, пресі, електронних медіа та усних виступах; використовує словник: польська мова, правильна польська мова,; фразеологічні та інші у книжковій та електронній формі; може відрізнити важливу інформацію від другорядної.

9 Клас

70 годин, 2 години на тиждень
(2 години резерву)

| Очікувані результати навчання | Пропонований зміст інтегрованого курсу | Види навчальної діяльності |
|--|---|--|
| I. Мовна освіта | | |
| <p>розуміє зміст тексту, вирізняє мікротеми; будує питання до тексту; оцінює текст; визначає основні функції спілкування, записані в тексті</p> <p>читає і розуміє текст, дає тему, основну думку, розрізняє мікротеми; критично оцінює зміст тексту; визначає функції спілкування, національні особливості.</p> <p>усвідомлює ситуацію спілкування; починає діалог, отримує інформацію, передає розуміння співрозмовника у відповідях; використовує мовні засоби, щоб підкреслити безконфліктну розмову; представляє свої аргументи та враховує аргументи партнера; використовує можливості, впливає на співрозмовника; знає про тему, підбирає елементи змісту, мовні засоби за призначенням; вибирає правильний початок; упорядковує зібраний матеріал за саморобним планом; вміло використовує лексичні та синтаксичні засоби виразності мови.</p> | <p>Мовне спілкування. Основні функції мовного спілкування.</p> | <p>Види робіт. Слухання :</p> <p>Прослуховування та розуміння наукових та популярних текстів про мовне спілкування (обсяг тексту 700–800 слів, час слухання 6–7 хвилин).</p> <p>Читання: тихе читання та розуміння наукових та популярних текстів про мови різних народів та їх властивості, про мовне спілкування різних народів.</p> <p>Мовлення: побудова проблемних діалогів на основі прочитаних і почутих текстів.</p> |

| | | |
|---|---|--|
| <p>виділяє основну інформацію в тексті; скорочує текст (відкидає приклади, повторювані мікротеми тощо);</p> <p>скласти стислий текст, який за змістом та стилем відповідає прослуханому тексту; удосконалює написаний текст; усвідомлює комунікативну ситуацію та підбирає відповідні приклади, епізоди та діалоги відповідно до своєї ідеї; упорядковує детальний план та систематизує зібраний матеріал; будує варіанти початку, аргументує вибір; редагує чернетку; будує текст за призначенням.</p> | | <p>Усна есе-медитація на морально-етичну тему.</p> <p>Письмо: обов'язкова передача тексту на морально-етичну тему.</p> <p>Розробка нарису на морально-етичну тему.</p> |
| <p>розуміє зміст та основну думку тексту; виділяє інформацію, що міститься в підтексті; розрізняє початок і кінець, знаходить засоби їх узгодженості, аргументує свою думку.</p> <p>чітко читає, інтонаційно передаючи емоційні відтінки; виділяє відносно самостійні частини тексту: початок, закінчення, визначає їх роль у тексті, обґрунтовує їх використання; розрізняє фактичну інформацію та підтекст, обґрунтовує свою думку; аналізує склад тексту; аргументує цілеспрямованість вибору мовних засобів.</p> | <p>Текст та його суттєві властивості (узагальнення та систематизація).</p> <p>Підтекст. Основна вимога до тексту. Закінчення та його роль у тексті. Види закінчень: оцінка, висновок, узагальнення, підсумок. Заходи узгодженості в дтексті (узагальнення та систематизація).</p> | <p>Види робіт. Слухання: прослуховування та розуміння текстів різного роду на соціальні теми (обсяг тексту 700–800 слів, час слухання 6–7 хвилин).</p> <p>Читання: читання та розуміння (голосно і тихо) текстів художнього стилю.</p> |

| | | |
|---|--|---|
| <p>аналізує ситуацію мовного спілкування, починає діалог, дотримуючись мовного етикету; наводить переконливі аргументи та враховує аргументи співрозмовника;</p> <p>підтримує розмову, висловлюючи свою думку і ставлячись до думки опонента з повагою;</p> <p>враховує правила мовного спілкування;</p> <p>розрізняє актуальну інформацію та підтекст; визначає тип початку і кінця, їх роль у тексті, заходи узгодженості; пояснити; завдяки чому з'являється підтекст;</p> <p>добирає мікротеми та будує на основі них текст відповідно до заданої теми;</p> <p>розмежовує межі теми, формулює основну думку, планує вплив на слухача та вміло підбирає стиль та тип висловлювання; збирає матеріали для висловлювань (робить замітки, відбирає статистичні дані, робить інтерв'ю);</p> <p>обирає тип початку і кінця, що відповідає намірам, аргументує свій вибір;</p> <p>планує і будує текст за планом, використовуючи синонімічні засоби введення цитат та засоби публіцистичного стилю.</p> <p>прогнозує тип і стиль тексту на основі заголовка;</p> <p>аналізує композицію та підбирає початок і закінчення</p> | | <p>Мовлення: організація діалогу полемічного характеру з соціальних питань.</p> <p>Уривки абстрактного тексту на соціальні теми.</p> <p>Усний нарис на соціальну тему (з елементами інтерв'ю).</p> |
|---|--|---|

| | | |
|--|--|---|
| <p>тексту, визначає їх роль, вибирає засоби зв'язності між частинами;</p> <p>відбирає мікротеми, необхідні для підготовки фрагментарного резюме, поданого вчителем; визначає предмет та комунікативну мету виступу;</p> <p>використовує у роботі матеріал, зібраний на основі власних спостережень, опитувань, обирає початок і закінчення відповідно до комунікативних намірів;</p> <p>планує та систематизує матеріал відповідно до вимог щодо передачі його основної частини;</p> <p>складає матеріал з урахуванням інформації, що міститься в підтексті;</p> <p>будує текст;</p> <p>редагує чернетку, знаходить і виправляє всілякі помилки.</p> | | <p>Письмо: фрагментарне резюме публіцистичного тексту з соціальних питань.</p> <p>Есе на важливу соціальну тему.</p> |
| <p>розуміє зміст і значення тексту; робить нотатки під час прослуховування тексту; визначає комунікативну ситуацію та мовні особливості стилю та заходів узгодженості; визначає типи висловлювань у тексті та обґрунтовує їх використання;</p> <p>запам'ятовує та відтворює основні думки тексту, зберігаючи мовні властивості даного стилю.</p> <p>читає та розуміє текст, формулює тему, перелічує основні мікротеми;</p> <p>визначає типи висловлювань, що зустрічаються в тексті;</p> | <p>Стилі та типи висловлювань.</p> <p>Науково-офіційний стиль.</p> <p>Ситуація мовного спілкування (повторення та доповнення повідомлення).</p> <p>Заходи узгодженості в науковому тексті.</p> <p>Жанри наукового</p> | <p>Види робіт.</p> <p>Слухання: Слухання та розуміння наукових текстів, що містять різні типи висловлювань (обсяг тексту 700–800 слів, час прослуховування 7–8 хвилин).</p> <p>Читання: читання (тихо) та розуміння текстів у науковому стилі, що поєднують</p> |

| | | |
|---|---|---|
| <p>визначає стиль та обґрунтовує свої думки; розрізняє початок і закінчення в тексті; називає заходи щодо узгодженості тексту.</p> <p>знайомий із ситуацією мовлення, обирає відповідний стиль; будує початкову репліку, представляє тему, буде остаточною репліку відповідно до етикету бесіди; використовує інформацію з прочитаних та почутих текстів; висловлює критичне ставлення до наданої інформації; аналізує ситуацію розмови і правильно будує взаємні стосунки з партнером; враховує правила офіційної бесіди та правила етикету бесіди дотримуються; висловлює свою думку, поважає думку співрозмовника; використовує стислість тексту (опускає приклади, повторювані фрагменти);</p> <p>виділяє тематичне речення в абзаці та відповідно повідомляє їх зміст; будує текст, зберігаючи науковий стиль.</p> <p>виділяє основну інформацію в абзаці; скорочує текст; записує найважливіші речення в статті, зберігаючи</p> | <p>стилю: тези, конспект, стаття.</p> <p>Властивості та правила офіційного спілкування.</p> <p>Жанри офіційно-канцелярського стилю; заявка, автобіографія.</p> | <p>різні види тверджень.</p> <p>Мовлення: побудова інтерпретаційних діалогів. Побудова діалогів на даній офіційній розмові.</p> <p>Короткий зміст наукових текстів.</p> <p>Письмо: наукові тези та науково-популярної статті.</p> |
|---|---|---|

| | | |
|--|--|---|
| <p>композиційну структуру тексту; розробляє інформацію, записує необхідні слова, словосполучення, план; намагається збільшити швидкість заміток (абревіатури, початкові та кінцеві літери); дотримуються правила контурної обробки; відбирає матеріал з різних джерел; правильно підбирає вид прийому; використовує лінгвістичні стереотипи, відповідні статті; дотримується композиційна структура; передає зміст вихідних матеріалів без суб'єктивної оцінки; правильно висловлює свою думку щодо висловлювання автора; будує зведені закінчення; вдосконалити текст; пише заявку відповідно до даної ситуації, відповідно до стилю та композиції; розрізняє резюме в художньому та офісному стилі; підбирає зміст та мовні засоби відповідно до офіційно-канцелярського стилю; будує текст біографії та вдосконалює його відповідно до вимог офіційно-канцелярського стилю.</p> | | <p>Конспект науково-популярної статті.</p> <p>Реферат на основі двох-трьох джерел.</p> <p>Заява.</p> <p>Автобіографія.</p> <p>Переклад з української на польську текстів різних типів та стилів мовлення.</p> |
| II. Знання про мову | | |
| <p>представляє місце польської мови у світі. розрізняє типи поодиноких речень, розрізняє їх мету вираження, граматичну основу,</p> | <p>Вступ Польська мова в сучасному світі. Повторення. Одне речення. Розділові знаки в одному</p> | |

| | | |
|--|---|--|
| <p>елементи речення; правильно будує та використовує основні типи поодиноких речень; правильно інтонаційно вимовляє різні типи речень.</p> | <p>реченні.</p> | |
| <p>Лексикологія та фразеологія</p> | | |
| <p>усвідомлює багатство словника польської мови; у своїх висловлюваннях використовує емоційно-стилістичні вислови та фрази; розуміє стилістичні можливості лексичних засобів; використовує слова та фразеологізми у мовленні з урахуванням сфери та стилю їх вживання.</p> | <p>Лексичне та фразеологічне багатство польської мови. Слова, що відрізняються емоційно-стилістичним забарвленням. Фразеологізми.</p> <p>Стилістичні можливості лексичних засобів.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: слова з емоційно-стилістичним забарвленням у художніх творах (літературі).</p> | | |
| <p>Синтаксис та оцінка. Складені речення</p> | | |
| <p>розпізнає складні речення та позначає їх роль у мові; розрізняє основні типи складних речень, визначає їх структуру та засоби зв'язності між частинами складного речення; будує складнопідрядні речення.</p> <p>розрізняє узгоджені складні речення в тексті; визначає структуру координатного складного речення та вказує спосіб з'єднання його частин; визначає логічні відношення між частинами координатного складного речення; дотримання відповідної інтонації при читанні</p> | <p>Складне речення та його властивості. Роль складносурядного речення в мові. Основні типи складносурядних речень.</p> <p>Узгодження складнопідрядного речення. Логічні відношення між складовими частинами складного координатного речення. Розділові знаки: розділові знаки в складному координатному реченні.</p> | |

| | | |
|--|--|--|
| <p>координуються складні речення; будує складні координатні речення з використанням різних координатних сполучників; використовує координатні складні речення у висловлюваннях; використовує синонімію координатних складних речень з різними сполучниками, а також координує складні та одиничні речення.</p> | | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: опис у художній літературі (літературі).</p> | | |
| <p>розпізнає підрядні речення; розрізняє підрядне та вище речення у складному реченні, визначає місце підрядного речення щодо вищого речення вказує способи зв'язку підрядних та вищих речень; розпізнає відповідності підрядних речень у головному реченні; будує підрядні речення, використовуючи підрядні сполучники, відносні займенники та відповідники; в бесіді та читанні правильно позначає підскладне речення інтонаційно. розпізнає типи підрядних речень; розмежовує вищі та підлеглі речення, визначає роль підрядного речення; вказує, як підрядне речення пов'язане з батьківським реченням; замінює підрядні речення одним реченням і навпаки, використовує дієприкметникові</p> | <p>Підскладне речення Підрядне речення, його будова та способи зв'язку. Місце підрядного речення. Заходи згуртованості. Еквіваленти підрядних речень у головному реченні. Розділові знаки: розділові знаки між частинами підскладного речення.</p> <p>Найважливіші типи підрядних речень: суб'єктивні, предикативні, атрибутивні,</p> | |

| | | |
|---|--|--|
| <p>словосполучення (з дієприкметниковими та прислівниковими частками); у висловлюваннях використовує підрядні речення. розпізнає кілька речень; визначає типи складових речень; вказує на засоби узгодженості та визначає типи підрядних речень; складає графіки багаточленних речень, враховує їх логічну залежність; використовує, якщо необхідно, кілька речень у своїх висловлюваннях, використовуючи відповідну інтонацію.</p> | <p>прислівникові (місце, час, спосіб, ступінь і міра, причина, умова, мета, згода). Розділові знаки: розділові знаки у складносурядному реченні.</p> <p>Кілька складних речень (багатотермінові речення) Множинні складні речення з різними типами відносин. Розділові знаки: розділові знаки у кількох реченнях (кома, крапка з комою).</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: наукові визначення (фізика, історія, географія), художні описи (література).</p> | | |
| <p align="center">Складнопідрядне речення без сполучника. Розгортання речень</p> | | |
| <p>розпізнає безсполучникові підрядні речення, окреслює логічні взаємозв'язки між складовими частинами Безсполучникового речення; буде безсполучникові підрядні речення; Інтонаційно правильно читає безсполучникові речення; Правильно використовує у мовленні безсполучникові речення і розвиваючі; використовує сполучникові складнопідрядні речення безсполучникові і прості речення як синтаксичні синоніми.</p> | <p>Складнопідрядні безсполучникові речення</p> <p>Логічні відношення між його складовими частинами. Розвиток речень. Розділові знаки: розділові знаки у безсполучниковому складносурядному реченні та реченні, що розширюється.</p> | |
| <p>Міжпредметні зв'язки: опис у художньому творі (літературі).</p> | | |
| <p align="center">Повторення та систематизація матеріалу, опрацьованого в 5-9 класах</p> | | |
| <p>розуміє орфоепічні, лексичні,</p> | <p>Найважливіші розділи</p> | |

| | | |
|---|--|--|
| <p>граматичні, орфографічні та пунктуаційні норми польської літературної мови; аналізує властивості використання основних мовних одиниць, що дотримуються норм та функціонально-стилістичних правил володіє літературною польською мовою.</p> | <p>мови. Фонетика, лексика, фразеологія, словотворення, морфологія, синтаксис. Орфографія та розділові знаки.</p> | |
|---|--|--|

III. Соціально-культурна лінія

Роль мови у формуванні та збереженні національної культури.

Сучасна Польща та Україна.

Ілюстрація життя та культури поляків та українців.

Національні меншини в Польщі та Україні. Їх внесок у загальнодержавну культуру.

Географічне розташування Польщі та України.

Мій регіон.

Гармонія в природі. Екологічна культура молоді.

Здоровий спосіб життя - основа функціонування людини.

Вибір професії. Роль знань та досвіду в житті людини.

Стосунки дитини та батьків, конфлікт поколінь.

Культура поведінки в сім'ї.

Засоби масової інформації.

Відомі спортсмени Польщі та України.

Учень/учениця:

може співпрацювати в групі. Знає правила поведінки в різних життєвих ситуаціях

дотримується правил мовної етики в різних ситуаціях спілкування, сприймає різноманітність соціальних, моральних, національних, релігійних, етичних та культурних установ та формує її ідентичність у їхньому контексті, говорить про взаємозв'язок між рідною культурою та іншими культурними колами, в т.ч. коментує зв'язки, особливо між польською та українською культурою.

усвідомлює свою національно-культурну приналежність, поважає досягнення минулих поколінь, традиції та історію.

IV. Практична лінія

Учень/учениця:

самостійно визначає цілі та стратегію власної пізнавальної діяльності; Її будову;

займається самоосвітою, використовує бібліотеки та інші джерела інформації (наприклад, Інтернет).

використовує різні форми пізнавальної діяльності;

удосконалює вміння планувати самоосвіту

шукає літературу, корисну для вивчення різних питань; відбирає його за вказаними критеріями, збирає та обробляє повідомлення, створює бази даних (використовує як традиційні книгозбірні, так і мультимедійні та електронні записи, включаючи Інтернет);

вміє надавати інформацію у формі презентації, проекту;

користується словниками, лексиконами, енциклопедіями;

вміє використовувати раніше набуті знання та вміння, систематизує їх та поєднує з новими.